

Liahona

Het waarom van ons zedingswerk, p. 28

Ons verheugen in plaats van te rouwen, p. 14

Pioneers in Oceanië, p. 22

De ratelslang in je rugzak, p. 48

'Iedereen wordt geboren met het licht van Christus, een leidende invloed waardoor ieder mens goed van kwaad kan onderscheiden. Wat we met dat licht doen en hoe we reageren op die ingevingen om rechtschappen te leven, maakt deel uit van onze aardse proeftijd.'

President Boyd K. Packer,
president van het Quorum
der Twaalf Apostelen,
'Deze dingen weet ik',
Liahona, mei 2013, p. 8.

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Gods oogst
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Huisbezoekboodschap: De goddelijke zending van Jezus Christus: Messias

HOOFDARTIKELEN

- 18** Wees sterk en moedig
Ouderling Yoon Hwan Choi
Zouden mijn medegardisten gestraft worden als ik de alcohol die onze bevelhebber ons aanbod niet dronk?
- 22** Pioniers in het buitenland: Tonga — een land gewijd aan God
Harvalene K. Sekona
Koning George Tupou I wijdde Tonga 175 jaar geleden aan God. De Tongaanse heiligen zijn God nog steeds toegewijd.
- 28** Waarom wij het evangelie verkondigen
Ouderling D. Todd Christofferson
Het evangelie verkondigen is geen programma; het is een goed doel — een doel van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

- 34** Gods eeuwigdurend verbond
Lees hier over de uitwerking van het verbond van Abraham in onze tijd en in het millennium.

RUBRIEKEN

- 8** Notities aprilconferentie 2014
- 11** Profeten uit het Oude Testament: Job
- 12** Wij spreken van Christus: De belofte van onze gezamenlijke toekomst
Jarolyn Ballard Stout
- 14** Ons gezin, ons thuis: Wij weten waar Hij is
Hernando Basto
- 16** Kerknieuws
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 80** Tot we elkaar weerzien: Mijn vrees door geloof vervangen
Katherine Nelson

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto Leslie Nilsson.

Binnenkant vooromslag: foto Jason Lindsey.

42

42 Doen alsof zij er jarenlang zullen blijven

Dennis C. Gaunt

Je zult niet altijd tevreden zijn met je levensomstandigheden. Maar je kunt toch gelukkig zijn.

46 Mijn hemelse Vader zei nee — en ja

Angelica Hagman

Toen God 'nee' zei op mijn gebed, bedoelde Hij eigenlijk 'nog niet'.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: wees geen schaap!

60

48 Waarheden die het meest de moeite waard zijn om te weten

President Boyd K. Packer

Draag geen ratelslang in je rugzak; je kunt je volledig bekeren.

52 Onze plek

53 Poster: zendingcollega's

54 Bananecakezendingen

Mindy Raye Friedman

Bananecake is heerlijk, maar deze jongemannen hebben iets dat nog lekkerder is.

56 Uit het zendingsveld: Een wonder op de luchthaven

Thomas E. Robinson III

De vlucht zou al spoedig vertrekken, maar we konden geen tickets kopen.

58 Vraag en antwoord

Mijn moeder werkt de hele dag.

Hoe kan ik een betere band met haar krijgen?

60 Voor de kracht van de jeugd: Trotseer de zwaartekracht: ga in geloof voorwaarts

Bonnie L. Oscarson

We kunnen de invloed van de tegenstander weerstaan door ons consequent aan de kernnormen te houden.

62 Waarom het huwelijk geweldig is!

Ben en Rachel Nielsen

Wij vinden het heerlijk om getrouwd te zijn. En dit zijn de redenen waarom.

72

65 Bijzondere getuige: is het voor nu voldoende om alleen te geloven dat de kerk waar is?

Ouderling Jeffrey R. Holland

66 Schitterend idee

67 Ik voelde de Heilige Geest

Yichen

Mijn broer was gewond. Wat kon ik doen?

68 Isa's zegen

Mackenzie Van Engelenhoven

Isa's vader was geen lid van de kerk. Ze wenste dat het anders was.

70 Een schaapachtige leeuw

Ouderling Kazuhiko Yamashita

Lambert dacht dat hij een schaap was. Totdat er een wolf verscheen.

71 Ons prikbord

72 Vrienden over de hele wereld: Ik ben Kaloni uit Tonga

Amie Jane Leavitt

74 Jeugdwerk thuis: Als ik aan opbouwende activiteiten meedoe, sterk ik mijn familie

Jennifer Maddy

76 Voor jonge kinderen: Vrienden voor Eli

Jane Nickerson

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen,
Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman,
Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris,
Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact
op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172
492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanes,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2014 Vol. 114 No. 8. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee ideeën.

'Bananecakezendingen' pagina 54:
u kunt met het gezin een bananecake
maken (of iets anders lekkers) en het
aan mensen geven wie u volgens uw
ingevingen het evangelie moet brengen.
U kunt dezelfde boodschap brengen
als de bananecakezendingen, een
uitnodiging voor een kerkactiviteit of een
uitnodigingskaartje.

**'Opbouwende activiteiten zijn goed
voor mijn familie'**, pagina 74: overweeg
deze maand de kinderen het programma
voor enkele gezinsavonden te laten opstel-
len. De kinderen kunnen de activiteiten,
lessen en onderwerpen uitkiezen die zij
het interessantst vinden, en ze kunnen om
beurten de leiding nemen. Moedig ieder
kind aan om bij het kiezen van de activitei-
ten en lesonderwerpen ook aan de andere
gezinsleden te denken.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op languages.lds.org
te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 14, 22, 28, 40

Bekering, 48

Beproevingen, 11, 12, 14

Gebed, 46, 67

Geduld, 4, 11

Gehoorzaamheid, 18

Geloof, 12, 14, 18, 60,
65, 80

Gezin, 12, 14, 38, 53, 58,
62, 68, 74

Goddelijke aard, 70

Heilige Geest, 56, 60, 67

Hoop, 12, 14

Huwelijk, 12, 46, 62

Jezus Christus, 7, 48

Keuzevrijheid, 42

Ontspanning, 74

Patriarchale zegens, 12

Pioniers, 22

Pornografie, 48

Priesterschap, 34, 39, 68

Verbonden, 34

Verzoening, 48

Vrienden, 52, 76

Werk, 4

Woord van wijsheid, 18

Zendingswerk, 22, 28, 41,
53, 54, 56

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

GODS oogst

Christa werkte voor een zaadhandel. Ze hield van haar werk. Ze vond het altijd weer een wonder dat elk zaadje dat ze verkocht tot iets bijzonders zoals een wortel, een kool of zelfs een grote eikenboom kon uitgroeien.

Christa vond het heerlijk om achter haar computer te zitten en bestellingen in ontvangst te nemen en vragen te beantwoorden. Maar op een dag kreeg ze een vreemde klacht.

‘De zaadjes werken niet’, zei de klant. ‘Ik heb ze twee maanden geleden gekocht, maar er gebeurt nog steeds niets.’

‘Hebt u ze in goede aarde gezaaid en ze voldoende water en zonlicht gegeven?’ vroeg Christa.

‘Nee,’ antwoordde de klant, ‘maar ik heb mijn deel gedaan. ‘Ik heb de zaadjes gekocht. U verkoopt ze tenslotte met *groei*garantie.’

‘Maar u hebt ze niet gezaaid?’

‘Lieve help, nee. Dan had ik mijn handen vuil moeten maken.’

Christa dacht hier over na en besloot dat ze aanwijzingen voor het zaaien zou moeten schrijven. Ze besloot dat de eerste aanwijzing werd: ‘U moet de aanwijzingen voor het zaaien volgen, anders ontspruiten de zaadjes niet. Als u ze alleen maar op de plank legt, mag u niet verwachten dat ze uitgroeien.’

Kort daarna zette een andere klacht haar voor een raadsel.

‘De zaadjes leveren geen vruchtdragende planten op’, beweerde een klant.

‘Hebt u ze in goede aarde gezaaid?’ reageerde Christa. ‘Hebt u ze voldoende water en zonlicht gegeven?’

‘O, ja’, hield de klant vol. ‘Dat heb ik allemaal gedaan, precies zoals op het pakje staat. Maar ze werken niet.’

‘Is er wel iets gebeurd? Zijn de zaadjes uitgelopen?’

‘Er is helemaal niets gebeurd’, zei de klant. ‘Ik heb ze volgens de aanwijzingen gezaaid. Ik hoopte tomaten voor het avondeten te hebben. Maar nu ben ik erg teleurgesteld.’

‘Wacht eens’, zei Christa. ‘Bedoelt u dat u de zaadjes vandaag hebt gezaaid?’

‘Wat een belachelijk idee’, antwoordde de klant. ‘Ik heb ze een week geleden gezaaid. Ik verwachtte niet meteen de eerste dag tomaten te zien, ik had geduld. En ik kan u wel vertellen dat ik ze sinds vorige week heel vaak water heb gegeven en veel geduld heb gehad.’

Toen wist Christa dat ze nog een aanwijzing moest toevoegen: ‘Deze zaadjes zijn onderworpen aan de wetten van de natuur. Als u de zaadjes op een ochtend zaait en verwacht later die week tomaten te eten, leidt dat tot teleurstelling. U moet geduld hebben en wachten tot de natuur zijn werk heeft gedaan.’

Alles ging goed tot Christa een andere klacht kreeg.

‘Ik ben erg teleurgesteld in uw zaadjes’, begon de klant. ‘Ik heb ze volgens de instructies op het pakje gezaaid. Ik heb ze water gegeven, ze in de zon gezet, en gewacht tot ze eindelijk een oogst opleverden.’

‘Het klinkt alsof u alles goed hebt gedaan’, zei Christa.

‘Dat is allemaal goed en wel’, antwoordde de klant.

‘Maar ik kreeg courgettes!’

‘Volgens mijn gegevens hebt u ook courgettezaadjes besteld’, zei Christa.

‘Maar ik wil geen courgettes; ik wil pompoenen!’

‘Dat kan ik niet volgen.’

‘Ik heb de zaadjes gezaaid in mijn pompoenenbed — met dezelfde aarde die vorig jaar pompoenen opleverde. Ik prees de plantjes elke dag en vertelde ze wat een prachtige pompoenen ze zouden worden. Maar in plaats van grote, ronde, oranje pompoenen, kreeg ik lange, groene courgettes. Een heleboel!’

Christa wist toen dat alleen aanwijzingen niet voldeden, en dat het nodig was een beginsel te vermelden: ‘De zaadjes die u zaait en de tijd van zaaien bepalen de oogst.’

De wet van de oogst

De apostel Paulus heeft het volgende gezegd over Gods oogst:

‘Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.

‘Want wie in zijn eigen vlees zaait,

zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.

‘Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is zullen wij oogsten, als wij niet verslappen’ (Galaten 6:7–9).

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Besprek de toepassing van de wet van Gods oogst op relaties, bekering en getuigenis, of loopbaan- en opleidingsdoelen. U kunt Schriftteksten over deze wet voorlezen en bespreken, zoals Spreuken 11:18; 2 Korintiërs 9:6; en Alma 32. Moedig ze aan om oude doelen te evalueren en nieuwe doelen te stellen voor een rechtschapen uitkomst. Help ze met het opstellen van een plan om consequent te werken aan hun doel voor de lange termijn.

Later heeft de Heer ons meer wijsheid en inzicht in deze onveranderlijke wet gegeven:

‘Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond — ‘en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond’ (LV 130:20–21).

We oogsten wat we zaaien.

Gods oogst is onvoorstelbaar heerlijk. Wie Hem eren, ontvangen zijn overvloedige zegeningen in ‘een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat. [...] Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden’ (Lucas 6:38).

Het vergt niet alleen moeite en geduld om de vruchten te plukken van aardse zaadjes, maar dat geldt ook voor veel hemelse zegeningen. We kunnen onze godsdienst niet op een plank leggen en verwachten geestelijke zegeningen te oogsten. Maar als we in ons dagelijkse gezinsleven evangeliënormen zaaien en verzorgen, is de kans groot dat onze kinderen uiteindelijk geestelijke vruchten zullen voortbrengen die van grote waarde voor henzelf en toekomstige generaties zullen zijn.

God geeft niet altijd meteen antwoord op onze gebeden — en soms lijkt er helemaal geen antwoord te komen — maar God weet wat het beste is voor zijn kinderen. Op een dag zullen we beslist een beter inzicht hebben. En op die dag zullen we inzien hoe goed en gul de hemel is.

Intussen is het ons doel om in het voetspoor van onze Meester en Heiland te volgen, en een goed en beschaafd leven te leiden, zodat we de waardevolle, onbetaalbare zegeningen van God kunnen oogsten.

We oogsten wat we zaaien.

Dat is de hemelse wet.

Dat is de wet van Gods oogst. ■

Plan je oogst

Gods wet van de oogst betekent dat als we later iets willen, we er nu voor moeten werken. Als we een tuin willen, moeten we de zaadjes zaaien, ze water geven en ze beschermen tegen onkruid. Als we dat niet doen, krijgen we later geen oogst!

In deze tuin zie je wat goede ‘vruchten’ die je misschien wel wilt hebben. Schrijf op de onderstaande regels wat jij deze maand kunt doen om die zegeningen te verdienen.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te bedenken wat u met de zusters wilt bespreken. Hoe vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke zending van Jezus Christus: Messias

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

In de Schriften staat dat we in de tegenwoordigheid van God kunnen wonen door 'de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias' (2 Nephi 2:8). *Messias* is 'een Aramees en Hebreeuws woord dat "de gezalfde" betekent. [...] In het Nieuwe Testament wordt Jezus de Christus genoemd, hetgeen het Griekse woord is voor *Messias*. Het duidt op de gezalfde profeet, priester, koning en verlosser.'¹

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft getuigd: 'Ik weet dat [Jezus Christus] de Heilige Israëls is, de Messias die ooit in zijn uiteindelijke heerlijkheid zal terugkeren om op aarde te regeren als Heer der heren en Koning der koningen. Ik weet dat er geen andere naam onder de hemel is gegeven waardoor de mens gered kan worden.'²

'[Jezus Christus] is de Heiland en Verlosser der wereld', heeft president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, gezegd. 'Hij is de beloofde Messias. Hij leidde een volmaakt leven en bracht verzoening voor onze zonden. Hij staat altijd naast ons. Hij zal onze strijd voeren. Hij is onze hoop; Hij is ons heil; Hij is de weg.'³

Aanvullende Schriftteksten

Johannes 1:38–41; 4:25–26, 40–42;
2 Nephi 6:13; 25:16–17

NOTEN

1. Gids bij de Schriften, 'Messias', <https://www.lds.org/scriptures/gs?lang=nld>.
2. Jeffrey R. Holland, 'De enige waarachtige God en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft,' *Liahona*, november 2007, p. 42.
3. Dieter F. Uchtdorf, 'De vruchten van het eerste visioen', *Liahona*, mei 2009, p. 78.

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

De vrouwelijke discipelen van Christus waren getuige van zijn rol als de Messias. Maria Magdalena was een discipel van Jezus Christus. Zij was op de ochtend van de herrijzenis van Christus de eerste die zag dat 'de steen van het graf weggenomen' was. Toen ze ontdekt had dat zijn lichaam niet meer in het graf was, stond ze 'buiten dicht bij het graf, wenende'.

Toen 'keerde zij zich om en zag Jezus staan, maar zij wist niet, dat het Jezus was.

'Jezus zeide tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij meende, dat het de hovenier was, en zeide tot Hem: Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen.

'Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreeuws: Rabboeni, dat wil zeggen: Meester!' Maria zag in dat Hij niet de hovenier was, maar Jezus Christus, de Messias. (Zie Johannes 20:1–17.)

Ter overweging

Waarom is het belangrijk om de rol van de Heiland als de Messias te begrijpen?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2014

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Dit artikel — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kan u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2014 nader te bestuderen en toe te passen.

LEERSTELLIGE ACCENTEN

Gods wetten op de eerste plaats zetten

‘Het woord *religie* betekent letterlijk [...] ‘herverbinden’ met God. De vraag die we onszelf zouden kunnen stellen, luidt: ‘Zijn wij veilig verbonden met God, zodat ons geloof te zien is? Of zijn we aan iets anders verbonden? [...] Velen geven andere zaken meer prioriteit dan God. [...] Gods wetten [moeten] altijd onze norm zijn En in omstreden kwesties moeten we er allereerst naar streven om leiding van God te ontvangen. [...]

‘Als we in de verleiding komen om populair te zijn, kunnen we de publieke opinie meer voorrang geven dan het woord van God. [...] Zelfs als ‘iedereen het doet’, is verkeerd nooit goed. [...] Ik bid dat u veilig herverbonden zult zijn met God, dat zijn eeuwige waarheden voor altijd in uw hart gegrift zullen zijn.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Toon uw geloof’, *Liahona*, mei 2014, pp. 29, 30, 31.

Op lds.org/go/priorities814 vindt u ideeën voor een evaluatie van uw prioriteiten.

PROFETISCHE BELOFTE

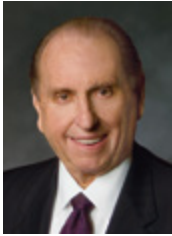

Hoop

‘Ik stel voor dat u zowel de korte- als de langetermijnvisie hanteert wanneer u uw familie het erfgoed van hoop probeert te geven. [...] Er zijn dingen die u vroeg kunt doen, als zij die u liefhebt nog jong zijn. Onthoud dat dagelijks gebed, Schriftstudie met het gezin en uw getuigenis geven in de avondmaalsdienst makkelijker en doeltreffender zijn als uw kinderen jong zijn. [...] Na alles wat wij in geloof kunnen doen, zal de Heer onze hoop op grotere zegeningen dan wij ons voor onze familieleden kunnen voorstellen, rechtvaardigen.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Een kostbaar erfgoed van hoop’, *Liahona*, mei 2014, p. 25.

Op lds.org/go/legacy814 vindt u manieren op een erfgoed voor uw familieleden na te laten.

HEENGAAN EN DOEN

President Thomas S. Monson heeft ons gevraagd om 'de tijd [te] nemen om de conferentieboodschappen te lezen als [...] ze verschijnen in de komende edities van de *Ensign* en de *Liahona*, want ze verdienen het om zorgvuldig doorgenomen en bestudeerd te worden.'

Uit: 'Tot we elkaar weerzien', *Liahona*, mei 2014, p. 115.

VUL DE ONTBREKENDE WOORDEN IN

1. ' _____ in combinatie met gebed [bezit] de kracht om gezinnen te beschermen.' Zie lds.org/go/reeves814 of Linda S. Reeves, 'Bescherming tegen pornografie — een gezin waarin Christus centraal staat', p. 17.
2. 'Kennis [wordt] alleen door ' _____ en ' _____ verkregen.' Zie lds.org/go/packer814 of president Boyd K. Packer, 'Het getuigenis', p. 94.
3. 'Het evangelie is "geen last, maar geeft ' _____." Het draagt ons.' Zie lds.org/go/stevens814 of Jean A. Stevens, 'Vrees niet, ik ben met u', p. 83.
4. 'Gehoorzaamheid [...] is een keuze tussen ' _____ en Gods oneindige wijsheid en almacht.' Zie lds.org/go/perry814 of ouderling L. Tom Perry, 'Gehoorzaamheid door getrouwheid', p. 103.

Antwoorden: 1. het Boek van Mormon; 2. gebed, overdenking; 3. vleugels; 4. onze eigen beperkte kennis en macht

PARALLELEN TREKKEN

Liefde

Bepaalde belangrijke onderwerpen zijn door meerdere sprekers behandeld. Drie sprekers zeiden het volgende over liefde:

- Tot de jongeren: 'Vat moed. Reine christelijke liefde die voortvloeit uit echte rechtschapenheid kan de wereld veranderen.' — Ouderling Jeffrey R. Holland, 'De prijs — en de zegeningen — van het discipelschap', p. 8.
- Tot de vrouwen: 'Als we voorbijzien aan verschillen in leeftijd, cultuur en omstandigheden [...] zullen we vervuld worden van de reine liefde van Christus.' — Bonnie L. Oscarson, 'Zusterschap: we hebben elkaar hard nodig!', p. 121.
- Tot de mannen: 'Wij [hebben] beloofd een volk te zijn dat God en onze naaste liefheeft en dat bereid is die liefde door woord en daad te bewijzen. Dat is de kern van wie wij zijn als discipelen van Jezus Christus.' — President Dieter F. Uchtdorf, 'Slaapt u door de herstelling heen?', p. 61.

Ga naar lds.org/go/love814 en ontdek wat president Monson en anderen zeiden over liefde aan iedereen betuigen.

Het priesterschap

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen zei in zijn toespraak 'De sleutels en het gezag van het priesterschap' het volgende: 'De macht van het priesterschap komt ons allen ten goede. De sleutels van het priesterschap bieden zowel mannen als vrouwen leiding. Het gezag en de verordeningen van het priesterschap

hebben betrekking op zowel vrouwen als mannen.' Ouderling Oaks legde in zijn toespraak enkele belangrijke beginselen van de macht, sleutels en het gezag van het priesterschap uit omdat we het priesterschap beter dienen te begrijpen. Onderstaande vragen kunnen bij het bestuderen van zijn toespraak van pas komen.

Vragen ter overdenking:

- Wat zijn priesterschapssleutels en waarom hebben we ze nodig?
- Wat is het verband tussen priesterschapssleutels en priesterschapsgesag?
- Zijn de zegeningen van het priesterschap tot één geslacht beperkt?

Wat betekent het voor mij?

- Welk gezag wordt aan mij gedelegeerd als ik een taak krijg van,

of geroepen wordt door, iemand die priesterschapssleutels draagt?

- Welke verantwoordelijkheid heb ik in mijn huidige taak of roeping?
- Wat leer ik uit deze toespraak over Gods liefde voor mij, en hoe zou ik iemand die zich vragen stelt hierover vertellen?

U vindt deze toespraak op lds.org/go/oaks814.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik uw conferentie-uitgave van mei 2014 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Hoe scheidt de opstanding meer duidelijkheid rond de ware identiteit van Jezus Christus van Nazaret? U vindt het antwoord op lds.org/go/dtc814 of zie D. Todd Christofferson, 'De opstanding van Jezus Christus', p. 111.
- Wat is het verband tussen gehoorzaamheid en keuzevrijheid? U vindt het antwoord op lds.org/go/hales814 of zie Robert D. Hales, 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren', p. 35.
- Welke zegeningen ontvangen we doordat we heilige verbonden sluiten en naleven? U vindt het antwoord op lds.org/go/wixom814 of zie Rosemary M. Wixom, 'Verbonden naleven beschermt ons, bereidt ons voor en geeft ons kracht', p. 116.

JOB

*'Ik kan niets bedenken dat de leden van de kerk harder nodig hebben dan de overtuiging en het doorzettingsvermogen van Job.'*¹ — ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik stond bekend als een godvrezend man die het kwaad meed.² De Heer zegende me met zeven zoons en drie dochters, en met grote materiële rijkdom, waaronder 'zevenduizend stuks kleinvee, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezellen en [...] zeer [veel dienstknechten].'³

Satan geloofde dat ik niet rechtschapen zou blijven en de Heer zou vervloeken als ik geen stoffelijke welvaart meer had. De Heer stond Satan toe om me te beproeven, maar liet niet toe dat hij mij lichamenlijk letsel toebrengt. Satan liet mijn vee stelen of vernietigen. En hij stuurde een sterke wind om mijn huis om te blazen, waarbij mijn tien kinderen omkwamen. In plaats van de Heer te vervloeken 'scheurde [ik mijn] mantel

en schoor [mijn] hoofd; daarop wierp [ik me] ter aarde [en] boog [me] neer' voor de Heer.⁴

Toen Satan zag dat ik God niet wilde vervloeken, wilde hij me lichamenlijke beproevingen geven. De Heer stond Satan dat toe, maar liet niet toe dat hij mij van het leven beroofde. Satan kwelde me met 'met boze zweren, van [mijn] voetzool af tot [mijn] hoofdschedel toe.'⁵ Toch bleef ik integer en weigerde ik om de Heer te vervloeken. Mijn vrienden beklagden me.

Ze zeiden dat mijn lijden door mijn eigen goddeloosheid was veroorzaakt en dat ik me moest bekeren, maar ik wist dat ik rechtschapen was.⁶ Later gebod de Heer mijn vrienden om zich te bekeren. Ze moesten een brandoffer brengen en mij voor ze laten bidden.⁷

Toen de Heer zag hoe trouw ik was, maakte Hij een eind aan mijn grote lijden en zegende Hij me met 'het dubbele van al wat [ik] bezeten had'.⁸ Toen had ik 'veertienduizend stuks kleinvee en zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezellen', en bovendien weer zeven zoons, en drie dochters.⁹ De Heer beloofde mij rijkelijk voor mijn geloof en mijn geduld.

Ik heb de hand van de Heer in mijn leven gezien, zowel in mijn kwellingen als in mijn welvaart. Ik heb stoutmoedig getuigd: 'Ik weet [...]: mijn [Ver]losser leeft, en Hij zal ten laatste over het stof opstaan [...]. Nadat mijn huid [...] geschonden is, zal ik [van]uit mijn vlees God aanschouwen.'¹⁰ ■

Ook al was Job geen profeet, zijn leven, getuigenis en volharding in beproeving kunnen ons inspireren.

NOTEN

1. Joseph B. Wirthlin, 'Never Give Up,' *Ensign*, november 1987, p. 8.
2. Zie Job 1:1.
3. Zie Job 1:2–3.
4. Zie Job 1:7–22.
5. Job 2:7.
6. Zie Job 22–27.
7. Zie Job 42:7–9.
8. Job 42:10.
9. Zie Job 42:12–13.
10. Job 19:25–26.

DE BELOFTE VAN ONZE GEZAMENLIJKE TOEKOMST

Jarolyn Ballard Stout

Toen bij mijn man kanker was vastgesteld, had ik het gevoel dat onze wereld instortte. Hoe zou ik ooit in mijn eentje voor onze acht kinderen kunnen zorgen?

Op een bewolkte zondagmorgen stond ik aan het aanrecht af te wassen. Mijn twee jongste kinderen zaten in de woonkamer een video over de Schriften te kijken. Ik was in gedachten verzonken en mijn wangen waren nat van de tranen. Ik kon de gedachte aan de kanker die ons huis was binnengeslopen maar niet uit mijn hoofd zetten. Mijn man vocht er al enkele jaren tegen, maar nu was de kanker uitgezaaid. Mijn geloof leek te wankelen. Er spookten allerlei denkbeeldige scenario's door mijn hoofd.

Plotseling werd mijn gedachtegang door een kalme stem in de video onderbroken: 'Zwijg, wees stil. [...]

'Waarom zijt gij zo bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?' (Marcus 4:39-40).

Ik liet de vaatdoek vallen en draaide me om zodat ik naar de tv kon kijken. De video ging over de Heiland die de storm stilde. Het leek wel of de woorden door de Heiland zelf tegen mij waren gezegd. Ik werd overspoeld door een warm, vredig gevoel. Het herinnerde me eraan dat ik moest vasthouden aan het geloof waar ik in die jaren met kanker zoveel over had geleerd. Het was een geloof geschraagd door woorden in mijn patriarchale zegen.

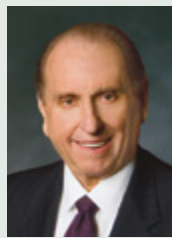
Ik was vijftien toen ik mijn patriarchale zegen kreeg. Eén zin die toen gewoon een beschrijving leek te zijn van een deel van mijn tempelhuwelijk, hield nu een grote belofte voor mij in. Er was sprake van dat ik zou trouwen met een rechtschapen priesterschapsdrager en er stond dat hij mij zou 'helpen, leiden en bijstaan, niet slechts in uw jeugd maar tot in latere jaren'.

Toen ik in al die jaren dat we vochten tegen de kanker telkens weer mijn patriarchale zegen las, gaf die zin mij heel veel hoop. Ik deed steeds weer een hernieuwd geloof op in die belofte van onze gezamenlijke toekomst. Ik herinnerde me de grote troost die de Geest me had gegeven toen mijn man voor het eerst zijn diagnose had gehoord. Ik leerde dat deel

van mijn patriarchale zegen uit mijn hoofd. En telkens als een kankertest een slecht resultaat uitwees, dacht ik aan die belofte.

Ik leerde om ons door de Heiland te laten dragen. Ik leerde dat ik mijn geloof op peil moest houden. En ik leerde hoe ik de toenemende twijfels met geloof kon bestrijden. De video herinnerde me er die ochtend aan om op de Heer te vertrouwen.

Als ik geloof heb, kan ik Jezus Christus mijn last laten dragen. Net als het volk van Alma dat in slavernij hun last niet voelde (zie Mosiah 24:14) vecht ons gezin tegen de kanker. Ons gezin heeft de kanker onder ogen gezien zonder de lasten te voelen die dit met zich mee zou kunnen brengen.

DE PIJNLIJKE LESSEN LEREN

'We krijgen moeilijkheden, problemen die we niet voorzien hadden en waar we zelf nooit voor zouden kiezen.' 'Geen van ons is daar immuun voor. Het doel van het sterfelijk leven is om te leren en te groeien zodat we meer op onze Vader gaan lijken, en vaak zijn het de moeilijkste tijden waar we het meeste van leren, hoe pijnlijk die lessen ook mogen zijn.'

President Thomas S. Monson, 'God zij met u tot w'u wederzien', *Liahona*, november 2012, p. 111.

Mijn man wordt nog steeds getest omdat ze de kankercellen in de gaten willen houden of eventuele tumoren willen vinden. We hebben nog steeds ziekenhuisrekeningen en moeten om zien te gaan met de bijwerkingen van de behandelingen. En ik bid dagelijks dat mijn man kankervrij mag worden. Ik bid dat we samen oud zullen worden. Maar ik zeg ook tegen mijn hemelse Vader: 'Uw wil geschiede.'

Ik weet niet wanneer de 'latere jaren' die in mijn patriarchale zegen worden genoemd, zullen aanbreken. Ik hoop dat de woorden in mijn zegen betekenen dat mijn man en ik samen

op zending kunnen gaan als de kinderen volwassen zijn. Ik hoop dat ze betekenen dat mijn man en ik onze kleinkinderen ritjes op ons paard kunnen geven, en dat we ze op onze knie kunnen laten paardrijden. Maar ik weet dat wanneer God hem van deze aarde wegneemt, het op zijn tijd zal zijn.

Ik maak me niet meer druk over de vraag wanneer die 'latere jaren' zijn. Het maakt niet uit. Ik vertrouw erop dat de Heer die belofte in mijn patriarchale zegen zal nakomen. Hij heeft al die jaren voor ons gezorgd, en Hij zal in de toekomst voor ons zorgen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Als u nog geen patriarchale zegen hebt, overweeg dan om er eens met uw bisschop of gemeentepresident over te praten. En als u al een patriarchale zegen hebt, leest u die dan vaak en denkt u erover na? Hebt u vertrouwen in de beloften van de Heer?

WIJ WETEN WAAR HIJ IS

Hernando Basto

Als eeuwig gezin zullen wij God altijd centraal stellen in ons leven.

Toen we door het bovendee van de voordeur van ons huis in Colombia de gezichten van twee jonge mannen zagen, dachten we dat ze ergens op waren gaan staan om door de ruit te kijken. Maar dat was niet zo, ze waren gewoon erg lang! Ons zontje van drie, Pablo Ezequiel, keek stomverbaasd naar ze op. Binnen enkele dagen waren ze zijn beste vrienden.

Ons gezin — bestaande uit mijzelf, mijn vrouw, Ludy, Erika, Yesica en de kleine Ezequiel — was op zoek naar de Heer. We leefden al enkele evangeliebeginselen na: we baden voor de maaltijd, we hielden gezinsgebed, en we hadden gezinsactiviteiten. Ons leven was gebaseerd op onze eenheid als gezin. De verschijning van deze twee ‘lange engelen’, zoals Ezequiel de zendelingen noemde, sterkte ons in onze gebruiken om de gezinsbanden aan te halen en ons op God te richten.

Aan de hand van de Schriften wezen de ouderlingen Fa en Fields ons de juiste weg. We hadden de Heer al gevraagd waar we naar de kerk moesten gaan. In het Boek van Mormon en het herstelde evangelie vonden we antwoord op de vragen die we in de loop der jaren thuis hadden besproken. De antwoorden waren precies waar we naar op zoek waren, en we werden al gauw lid van de kerk. Een jaar later sloten we in de

Bogotátempel (Colombia) verbonden en werden we als gezin voor eeuwig aan elkaar verzegeld.

We waren erg blij om te weten dat we met onze kinderen het evangeliepad in waren geslagen. We hadden thuis en elders de Geest. En Ezequiel, die toen vier was, sprak een gebed uit dat we nooit zullen vergeten. Hij zei: ‘Lieve hemelse Vader, we danken U dat ik zo’n fijn jongetje ben. Amen.’ We zeiden allemaal amen en omhelsden elkaar met een glimlach op de lippen. Dat jongetje was het zonnetje in ons leven.

In de daaropvolgende jaren maakten we er een gewoonte van om geregeld naar de tempel te gaan. We slaagden erin om twee of drie keer per jaar te gaan. We woonden 420 kilometer van de tempel, maar we ervoeren dat nooit als een grote afstand. We vonden het altijd leuk om ons op een tempelreis voor te bereiden. Onze kinderen besteedden veel tijd aan het uitzoeken van onze familiegeschiedenis en ze vonden het geweldig om dopen voor de doden te doen. Onze voorbereiding vond altijd in alle eerbied plaats, gevolgd door een celestiale ervaring in het huis van de Heer.

Ezequiel werd steeds geestelijker en geloviger. Zijn moeder was hem het allerliefst. Hij had altijd een bijzonder complimentje voor haar. Op een dag

zei hij: ‘Mama, ik hou meer van jou dan van dinosaurusbotten!’ We moesten allemaal lachen, want dinosaurusbotten zoeken deed hij het liefst.

Onze dierbare zoon Ezequiel deelde veertien jaar van zijn leven met ons in het evangelie dat ons samenbindt. Hij gehoorzaamde altijd meteen. Zijn liefde was in ons hele gezin te

heengaan heeft achtergelaten, wordt opgevuld door de kennis dat de Heer hem ergens anders op zending heeft geroepen. De uitvaartdienst voor Ezequiel was zo bijzonder dat veel mensen ertoe werden aangezet om de kerk te onderzoeken. Ik hoopte altijd dat hij op zending zou gaan, en dat is nu gebeurd. Door het heilsplan weten we waar Ezequiel is en bij Wie hij is.

Wij zetten ons gezin en God nog steeds voorop. Het is ons getuigenis dat God leeft en dat Hij een plan voor ons leven heeft. We moeten doorzetten in geloof. En als we een dierbare missen, herinnert dat ons aan het goddelijke plan.

In de leringen van de profeet Joseph Smith hebben we enkele van de woorden gevonden die ons de meeste troost geven. Ons hart herkent de waarheid van deze woorden: 'De Heer neemt velen zelfs al in hun kinderjaren weg, zodat zij aan de smart en het kwaad van deze wereld ontkomen; zij waren te zuiver en te liefelijk om op deze aarde te blijven; welbeschouwd hebben wij dus reden tot vreugde in plaats van verdriet, daar zij van het kwaad zijn bevrijd en wij hen spoedig weer terug zullen hebben.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], pp. 190–191.)

De hoop dat we Ezequiel in de ochtend van de opstanding weer zullen zien, geeft onze ziel moed en helpt ons door de donkere dagen heen. ■

De auteur woont in Colombia.

Op easter.mormon.org kunt u in een inspirerend filmpje zien welke invloed de verzoening en opstanding van de Heiland op ons leven kan hebben.

voelen. Zijn zussen en de heiligen in de Schriften waren een groot voorbeeld voor hem. Hij was zo levendig, altijd bezig. Hij sloeg nooit een seminarieles over. Hij straalde thuis geluk uit. Hij was eerbiedig als hij het avondmaal ronddiende. Maar ons leven samen veranderde toen Ezequiel naar huis werd geroepen door onze

hemelse Vader. Hoe erg we hem missen, is niet in woorden uit te drukken.

Hij is ons ontnomen door een zeldzame infectie. Ondanks het grote verdriet dat zijn heengaan heeft opgeleverd, zijn we er zeker van dat we met hem herenigd zullen worden. Die belofte is ons gegeven bij de tempelverzegeling. De leegte die zijn

Nieuwe gebiedsleiders aangewezen

Het Eerste Presidium heeft veranderingen in gebiedspresidiums bekendgemaakt die per 1 augustus 2014 van kracht worden. Alle leden van de gebiedspresidiums zijn lid van het Eerste of Tweede Quorum der Zeventig.

Zeventigers worden onder leiding van het Eerste Presidium door opening geroepen om de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen in hun wereldwijde bediening bij te staan.

President Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De zeventigers kennen hun

oorsprong in het Oude Testament.'¹ We vinden de eerste verwijzing naar de Zeventig in Exodus 24:1, en later ook in Numeri 11:16-17, 25, waar ze samenkomen om Mozes bij te staan.

Tijdens zijn aardse bediening riep Christus de Zeventig, gaf hen net als de twaalf apostelen instructie, zond hen 'voor zijn aangezicht' uit en legde hen uit dat wie hun stem zouden horen, zijn stem zouden horen (zie Matteüs 10:1, 16-17; Lucas 10).

'We geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk

bestond', aldus president Packer. 'En dat houdt ook zeventigers in.' (Zie Geloofsartikelen 1:6.) In de snel groeiende kerk van deze tijd spelen de zeventigers een belangrijke rol bij het ondersteunen van de Twaalf. 'Zeventigers kunnen alles doen wat de Twaalf hen opdragen', aldus president Packer.² ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, in "The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy" (video), LDS.org.
2. Boyd K. Packer, in "The Twelve and the Seventy".

Presidium der Zeventig

Ronald A. Rasband

Assisteert in alle gebieden

L. Whitney Clayton

**Utah-Noord
Salt Lake City (Utah)
Utah-Zuid**

Donald L. Hallstrom

Noord-Amerika-Noordoost

Richard J. Maynes

**Noord-Amerika-Noordwest
Noord-Amerika-West**

Craig C. Christensen

**Idaho
Noord-Amerika-Midden**

Ulisses Soares

Noord-Amerika-Zuidoost

Lynn G. Robbins

Noord-Amerika-Zuidwest

Afrika-Zuidoost

Stanley G. Ellis

Eerste raadgever

Carl B. Cook

President

Kevin S. Hamilton

Tweede raadgever

Afrika-West

Terence M. Vinson

Eerste raadgever

LeGrand R. Curtis jr.

President

Edward Dube

Tweede raadgever

Azië

Randy D. Funk

Eerste raadgever

Gerrit W. Gong

President

Chi Hong (Sam) Wong

Tweede raadgever

Azië-Noord

Koichi
Aoyagi
**Eerste
raadgever**

Michael T.
Ringwood
President

Scott D.
Whiting
**Tweede
raadgever**

Brazilië

Jairo
Mazzagardi
**Eerste
raadgever**

Claudio R.M.
Costa
President

Marcos A.
Aidukaitis
**Tweede
raadgever**

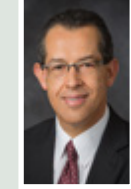
Cariben

Claudio D.
Zivic
**Eerste
raadgever**

J. Devn
Cornish
President

Hugo E.
Martinez
**Tweede
raadgever**

Midden-Amerika

Adrián
Ochoa
**Eerste
raadgever**

Kevin R.
Duncan
President

Jose L.
Alonso
**Tweede
raadgever**

Europa

Patrick
Kearon
**Eerste
raadgever**

José A.
Teixeira
President

Timothy J.
Dyches
**Tweede
raadgever**

Europa-Oost

Randall K.
Bennett
**Eerste
raadgever**

Bruce D.
Porter
President

Jörg
Klebingat
**Tweede
raadgever**

Mexico

Paul B.
Pieper
**Eerste
raadgever**

Benjamin
De Hoyos
President

Arnulfo
Valenzuela
**Tweede
raadgever**

Midden-Oosten/Afrika-Noord

Bruce A.
Carlson

Larry S.
Kacher

**Bestuurd vanuit de
hoofdzetel van de kerk**

Oceanië

O. Vincent
Haleck
**Eerste
raadgever**

Kevin W.
Pearson
President

S. Gifford
Nielsen
**Tweede
raadgever**

Filipijnen

Shayne M.
Bowen
**Eerste
raadgever**

Ian S.
Ardern
President

Larry J.
Echo Hawk
**Tweede
raadgever**

Zuid-Amerika-Noordwest

W. Christopher
Waddell
**Eerste
raadgever**

Juan A.
Uceda
President

C. Scott
Grow
**Tweede
raadgever**

Zuid-Amerika-Zuid

Jorge F.
Zeballos
**Eerste
raadgever**

Walter F.
González
President

Francisco J.
Viñas
**Tweede
raadgever**

Ouderling
Yoon Hwan Choi
van de Zeventig

Wees sterk en moedig

‘Het hoofd van de presidentiële garde heeft aangekondigd dat we een groot feest krijgen omdat we het zo goed gedaan hebben!’ riep een van de gardisten.

Ik had daar blij mee moeten zijn, maar zodra ik het nieuws hoorde, begon ik te bidden. Ik wist dat ons feest op een drinkfeest zou uitlopen. Ik was geestelijk sterk genoeg om niet te drinken, maar ik wilde het mijn medegardisten niet moeilijk maken.

In Zuid-Korea zijn alle jonge mannen dienstplichtig, dus werd ik meteen na mijn voltijdzending ingelijfd bij het leger. Ik werd toegewezen aan de presidentiële garde. Mijn medegardisten wisten dat ik nooit alcohol zou drinken omdat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. Toen het feest werd aangekondigd, begonnen ze zenuwachtig te worden omdat ze in moeilijkheden zouden komen als ik niet dronk wanneer de officier daar op het feest bevel toe gaf.

Volgens een traditie kwam de commandant bij vieringen om de beurt voor elke gardist staan en schonk hij het glas van de gardist vol met sterkedrank. De gardist hield vervolgens het glas omhoog en zei: ‘Dank u, meneer!’ en dronk het glas in één teug leeg.

Als een militair een bevel van een hogere officier niet gehoorzaamt, is dat insubordinatie, wat grote problemen kan veroorzaken, niet alleen voor de ongehoorzame persoon maar ook voor de andere leden van zijn korps. In het ergste geval kan insubordinatie zelfs tot een gevangenisstraf leiden. Die gedachte maakte mijn medegardisten erg zenuwachtig.

De dag van het feest brak aan en we zaten met zijn tienden aan tafel. Ieder had een leeg glas voor zich. Ik zat op de derde stoel. Onze commandant kwam binnen en vulde het eerste glas. De gardist hield zijn glas omhoog en zei: ‘Dank u, meneer!’ En hij dronk het op.

ILLUSTRATION BY MICHAEL S. PARKER

Onze commandant ging naar de tweede gardist, en deed hetzelfde. Toen was het mijn beurt. Ik was bereid om me aan het woord van wijsheid te houden, en ik bleef inwendig bidden voor mijn medegardisten. Toen onze commandant mij inschonk, zei ik met luide stem: 'Dank u, meneer!' Toen stond ik op het punt om te zeggen dat het me speet, maar dat ik het niet op kon drinken.

Op dat moment kwam zijn secretaris binnen en zei: 'Meneer, er is een telefoontje voor u.' Onze commandant draaide zich om en zei: 'Ik ben bezig.'

Ik hield het glas nog vast toen de secretaris zei: 'Meneer, het is de president.' Onze commandant antwoordde: 'O, goed dan', en verliet meteen de kamer.

De tweede gardist vervulde snel zijn lege glas voor het mijne en dronk mijn glas leeg. Kort daarna kwam onze commandant terug, zag mijn lege glas, en zei: 'O, je bent al klaar!' En hij ging naar de vierde gardist. Iedereen haalde diep adem en ontspande zich.

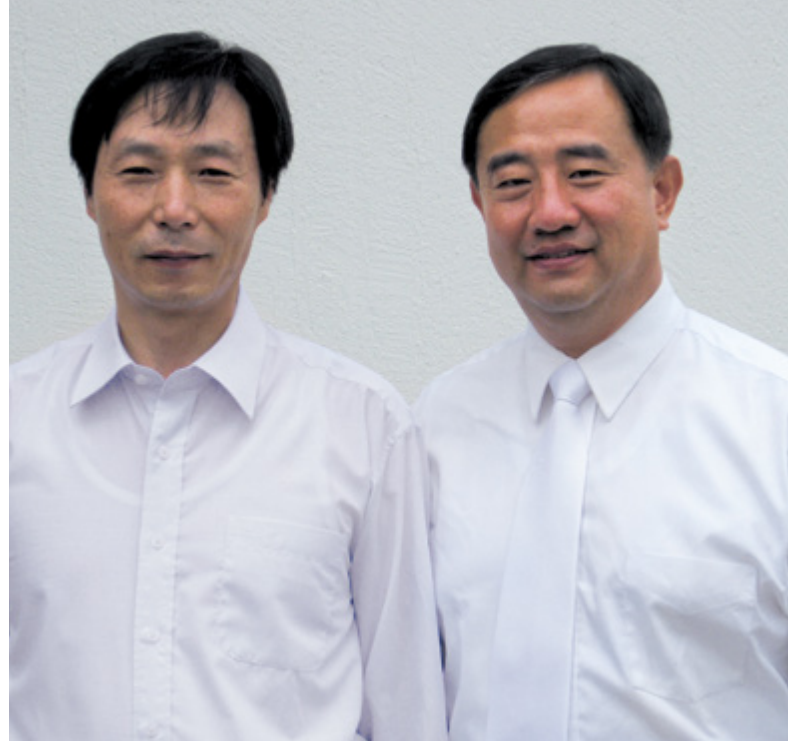
35 jaar later, lang nadat ik mijn militaire dienstplicht had vervuld, kreeg ik een telefoontje van een gemeentepresident in Zuid-Korea. Hij vroeg of ik me een meneer Park herinnerde uit mijn diensttijd.

'Natuurlijk', antwoordde ik. We maakten deel uit van hetzelfde korps en hij had respect getoond voor mijn geloofsovertuiging, en had me vaak in moeilijke situaties beschermd.

De gemeentepresident gaf me zijn telefoonnummer, en ik belde hem meteen. Meneer Park vertelde in ons telefoongesprek dat hij in de tijd dat we allebei deel uitmaakten van de presidentiële garde vond dat ik iets uitstraalde, en dat hij het gevoel had dat hij me moest helpen. En hij vertelde dat hij later als hij het moeilijk had altijd aan mij moest denken.

Meneer Park vertelde me dat hij twee zoons had die mijn voorbeeld wilden volgen. Hij had zijn zoons zelfs meegenomen naar een mormoonse kerk. Een van hen had zich laten dopen, maar hij zelf niet. Die zoon was nu echter minderactief. Meneer Park vroeg om mijn hulp en advies.

Een week later zocht ik hem op. We hadden een prettig gesprek, en al gauw sprak ik geregeld met zijn zoon

35 jaar nadat meneer Park mij geloof had zien oefenen toen we samen in militaire dienst waren, heb ik hem gedoopt als lid van de kerk.

om hem aan te moedigen weer naar de kerk te gaan. Hij volgde nederig mijn raad op, werd actief en vervulde een voltijdzending. Met de brieven die hij als zendeling naar huis stuurde, motiveerde hij zijn vader om zich voor te bereiden op de doop. Op een zomerdag in het jaar na ons eerste gesprek doopte ik meneer Park als lid van de kerk.

Wat een groot wonder! Hun leven was veranderd door het geloof dat een jonge man 35 jaar daarvoor had geoefend.

Strikken en netten vermijden

In het Oude Testament leerde Jozua de Israëlieten welke strikken en netten ze tegen zouden komen in een goddeloze wereld:

'Weet dan voorzeker, dat de Here, uw God, deze volken niet verder voor u verdrijven zal; dan zullen zij u worden tot een strik en een val, tot een gesel op uw zijden en dorens in uw ogen, totdat gij vergaan zult uit dit goede land, dat de Here, uw God, u gegeven heeft' (Jozua 23:13).

De moeilijkheden die ik verwachtte te veroorzaken voor mijn medegardisten waren voor mij een valstrik die mij ertoe had kunnen verleiden om alcohol te drinken. Maar ik koos het goede en was bereid om ondanks de consequenties het woord van wijsheid na te leven.

Ik leerde uit mijn belevenissen in militaire dienst dat de Heer zijn kinderen zegent en beschermt als wij 'sterk en moedig' zijn (Jozua 1:6). Hij beschermde bijvoorbeeld de

DE MOED OM PAL TE STAAN VOOR PRINCIPES

‘We moeten allen vrees het hoofd bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Laten we allemaal de moed hebben om heersende opvattingen te trotseren en pal te staan voor principes. Moed, en

niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. Moed wordt een levende en waardevolle deugd, niet alleen als we die zien als de bereidheid om dapper te sterven, maar ook als het voornemen om eerzaam te leven.’

President Thomas S. Monson, ‘Wees sterk en moedig’, *Liahona*, mei 2014, p.69.

Israëlieten toen ze de Jordaan overstaken. Maar eerst gaven de priesters die de ark des verbonds droegen blijk van hun geloof en moed door in het hoge water van de rivier te stappen. Toen pas zorgde de Heer ervoor dat ‘het water [werd] afgesneden’ en dat het ‘als een dam [bleef] staan’ (zie Jozua 3:13–17).

Om ‘sterk en moedig’ te zijn, moeten we ‘de Heer aan-kleven’ (Jozua 1:6; 23:8). We kleven de Heer aan als we zelf en als gezin de Schriften bestuderen, bidden en gezinsavond houden. We kleven Hem ook aan als we deelnemen aan het avondmaal, onze roeping grootmaken, vaak naar de tempel gaan, de geboden gehoorzamen en ons bekeren als we daarin tekortschieten. Dan kan de Heilige Geest ons helpen om vallen en strikken te herkennen en te vermijden.

‘Al in onze jongste jaren stellen onze verzorgers voor onze veiligheid richtlijnen en regels op’, aldus president Thomas S. Monson. ‘Het leven zou voor ieder van ons eenvoudiger zijn als we ons helemaal aan dergelijke regels hielden. [...]’

‘Gehoorzaamheid is een kenmerk van profeten. Het heeft ze door de eeuwen heen kracht en kennis gegeven. Het is van essentieel belang dat wij beseffen ook in aanmerking te komen voor deze bron van kracht en kennis. Hij staat ieder van ons ter beschikking als we Gods geboden gehoorzamen.’¹

In geloof voorwaarts gaan

Kort nadat president Boyd K. Packer, die nu president van het Quorum der Twaalf Apostelen is, was geroepen als algemeen autoriteit, vroeg hij ouderling Harold B. Lee (1899–1973) om raad. President Packer vertelde later:

‘Hij luisterde aandachtig naar mijn probleem en stelde voor om een onderhoud te hebben met president David O. McKay [1873–1970]. President McKay gaf mij advies aan-gaande mijn probleem. Ik was uiterst bereidwillig om te gehoorzamen, maar zag niet in hoe ik kon doen wat hij me aanraadde.

‘Ik ging terug naar ouderling Lee en zei dat ik geen manier zag om zijn raad op te volgen. Hij zei: “Jouw probleem is dat je van het begin af aan het eind wilt zien.” Ik antwoordde dat ik op zijn minst een of twee stappen

vooruit wilde zien. En toen leerde ik de les van mijn leven: “Je moet leren naar de rand van het licht te lopen, en daarna een paar stappen het duister te zetten; dan zul je merken dat het licht verschijnt en voor je uit gaat schijnen.”²

Als kinderen van onze hemelse Vader willen we soms in detail begrijpen welke dingen we in geloof moeten accepteren of doen. Maar we hoeven niet alles te begrijpen. We moeten een stap vooruit doen zoals de Heer ons heeft gevraagd, en zoals Hij de priesters van de Israëlieten vroeg toen ze in het hoge water van de Jordaan moesten stappen. Hoewel we niet alles kunnen zien of begrijpen, zal de Heer ons helpen om op het droge te lopen als we ‘sterk en moedig’ zijn.

We hebben de kracht om sterk te blijven als we naar zijn woorden leven — als we zijn leiding in de Schriften en de woorden van zijn dienstknechten opzoeken en opvolgen. Ja, wij leven ‘in vijandig gebied’³, maar de vijand kan de Heer, onze Heiland, Die gezonden is om ons te helpen en te redden, niet overwinnen.

Ik weet dat wij een waar discipel van Jezus Christus kunnen zijn door ‘ons gehoorzaam en gedreven vast [te houden] aan de leer van onze God’.⁴ Brengen wij de moed op om dat te doen, dan staan wij in heilige plaatsen, waar we ook zijn. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen’, *Liahona*, mei 2013, pp. 89, 90.
2. Boyd K. Packer, ‘The Edge of the Light’, *BYU Today*, maart 1991, pp. 22–23; zie ook *Old Testament: Gospel Doctrine Teacher’s Manual* (1996), p. 84.
3. Boyd K. Packer, ‘Raad aan jongeren’, *Liahona*, november 2011, p. 16.
4. Robert D. Hales, ‘Standhouden op heilige plaatsen’, *Liahona*, mei 2013, p. 51.

Tonga

EEN LAND
GEWIJD AAN GOD

Harvalene K. Sekona

Hoofd, Liahona Middle School, Tonga

Minder dan tien jaar nadat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de Amerikaanse staat New York was opgericht, wendde een eilandenkoninkrijkje op duizenden kilometers afstand in de Grote Oceaan zich tot het christendom. In 1839 vertrouwde koning George Tupou I van Tonga zijn land, zijn volk en zijn nageslacht toe aan de bescherming van God. De proclamatie 'God en Tonga zijn mijn erfgoed' werd het motto van Tonga. Door dat erfgoed speelt godsdienst een grote rol in Tonga: elke Tongaan houdt de sabbat heilig als een dag van aanbidding.

De eerste zendelingen

De ouderlingen Brigham Smoot en Alva Butler, werkzaam in het zendingsgebied Samoa, werden aangewezen om het herstelde evangelie te verkondigen op de eilanden van Tonga. Na hun aankomst in 1891 gingen zij op audiëntie bij koning George Tupou I, die hun toestemming gaf om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Omdat de vooruitzichten goed waren, werdener meer zendelingen naar de eilanden geroepen en verkondigden zij ijverig het evangelie. Helaas was de groei van de kerk niet zo voorspoedig in Tonga als op de andere Polynesische eilanden van Tahiti, Hawaï, Nieuw-Zeeland en Samoa. In 1897 werden de zendelingen teruggehaald naar

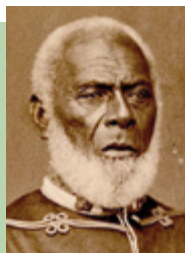
In 1891 gingen de ouderlingen Brigham Smoot en Alva Butler op audiëntie bij koning George Tupou I en kregen toestemming om het evangelie te verkondigen aan zijn volk.

Opbouw van een christelijke samenleving

Met de verbreiding van het evangelie over de eilanden werden er ook diverse scholen van de kerk gevestigd. In 1947 huurde de kerk een groot stuk grond en bouwde er een nieuwe school, het Liahona College, de huidige Liahona High School.

De school, waarvan het gebouw in 1953 door ouderling LeGrand Richards (1886–1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen werd ingewijd, zou ieder die er kwam een richtsnoer voor het leven verschaffen en jonge mensen voorbereiden om leiders te worden en anderen ten goede te beïnvloeden. De inwijding werd bijgewoond door koningin Salote Tupou III, die de school een middel noemde om een ‘christelijke samenleving’ op te bouwen om mensen uit

► 1839: koning George Tupou I wijdt Tonga toe aan het christendom.

1891: de eerste mormoonse zendelingen worden naar Tonga gestuurd.

1892: de eerste bekeerling, Alipate, wordt gedoopt en bevestigd.

1897: het zendingsgebied wordt gesloten en de zendelingen keren terug naar Samoa.

◀ 1907: het zendingswerk wordt hervat; de kerk opent een school in Neiafu.

Samoa en werden de weinige bekeerlingen in Tonga een tijdlang zonder leiders gelaten.

Door de Heer niet vergeten

‘Weet gij niet dat Ik, de Heer, uw God, [...] hen gedenk die zich op de eilanden der zee bevinden [...]?’ (2 Nephi 29:7.)

De Heer vergat de heiligen in het eilandenkoninkrijk Tonga niet. In 1907 kwamen de ouderlingen Heber J. McKay en W. O. Facer aan in Neiafu (Vava’u), waar ze een gemeente en een schoolje oprichtten. Al gauw bloeide het zendingswerk op. In de daaropvolgende jaren werden er enkele gemeenten en scholen van de kerk opgericht op de eilanden.

Net als in andere delen van de wereld ondervond de kerk in Tonga de nodige weerstand, maar dit keer zou het evangelie er blijven. Door de opbloei van het zendingswerk konden er plaatselijke Tongaanse leden als kerkleider worden geroepen. Daardoor kon de kerk blijven gedijen toen de buitenlanders in periodes zoals de Tweede Wereldoorlog werden geëvacueerd.

alle lagen van de bevolking te verenigen. Sinds de vestiging van de school zijn duizenden afgestudeerde leerlingen zending, kerkleider en vooraanstaand lid van de gemeenschap geworden.

Tegenwoordig zijn er twee middelbare scholen van de kerk in Tonga: de Liahona High School, op het voornaamste eiland, Tongatapu, en de Saineha High School, op het eiland Vava’u. Er zijn ook vijf middenscholen van de kerk: drie op Tongatapu, een op ‘Eua en een op Ha’apai.

Een vervulde profetie

Toen president David O. McKay (1873–1970) in 1955 met zijn vrouw, Emma Ray, een bezoek bracht aan Tonga, behandelden de heiligen hen als koninklijke gasten. Dit was de eerste keer dat een president van de kerk een bezoek bracht aan de eilanden. Tijdens hun korte bezoeken aan Tongatapu en Vava’u hielden ze bijeenkomsten met de leden en gaven de Tonganen blijk van hun liefde en toewijding door muziek en dans, redevoeringen en

feesten. Tijdens het bezoek van president McKay aan de heiligen in Vava'u werd hij geïnspireerd om te onthullen dat hij een visioen had gehad van 'een tempel op een van deze eilanden, waar de kerkleden heen kunnen gaan om de zegeningen van Gods tempel te ontvangen.' Een van de leden tekende de reactie van de Tonganen op: 'Alle aanwezigen braken in tranen uit.'¹

Bijna dertig jaar later, in augustus 1983, werd de Nuku'alofatempel ingewijd door president Gordon B. Hinckley (1910–2008), die destijds raadgever in het Eerste Presidium was. Ik herinner me dat ik als tienermeisje meemaakte dat er heiligen der laatste dagen van andere eilanden en Tonganen die overzee woonden voor deze mooie gelegenheid naar het eiland kwamen. Ik woonde een van

Het was ons doel om zoveel mogelijk jongeren uit de ringen in Tongatapu erbij te betrekken en een presentatie voor te bereiden die de heiligen geestelijk zou voorbereiden op de herinwijding van de tempel de volgende dag. Het evenement zou live op de televisie worden uitgezonden en ook op de andere eilanden en elders in de wereld te zien zijn, dus dit was een grote opgave.

De productie had de titel 'De blijvende schat'. De presentatie bestond uit volksdansen uit Tonga, Hawaï, Tahiti, Nieuw-Zeeland, Fiji en Samoa. Het verhaal ging over een echtpaar dat hun kleinste kind had verloren en op de vele Polynesische eilanden op zoek was naar een schat die hun verlies zou verzachten. Ze vonden op elk eiland geschenken, maar geen daarvan verlichtte hun verdriet. Toen ze

1916: het zendingsgebied Tonga wordt opgericht.

1922: een immigratiewet ontzegt buitenlandse zendelingen de toegang tot Tonga.

◀ 1924: de immigratiewet wordt ingetrokken dankzij de inzet van plaatselijke leden en zendingspresident M. Vernon Coombs.

1926: de kerk opent een school die *The Makeke* heet, wat 'sta op en word wakker' betekent.

◀ 1946: het Boek van Mormon wordt uitgegeven in het Tongaans.

de inwijdingsdiensten bij en zong in het koor. Ik herinner me het warme gevoel dat ik kreeg toen ik president Hinckley hoorde spreken. Ik wist toen dat hij door God was geroepen. Toen we het Hosanna zongen, begreep ik bovendien hoezeer de Heer zijn kinderen liefheeft.

De Heer heeft altijd aan de mensen op de eilanden der zee gedacht, en op die dag ging de profetie van president McKay in vervulling.

Herinwijding van het huis des Heren

Vanwege de toenemende groei van de kerk in Tonga werd de tempel wegens renovatie voor twee jaar gesloten. Er werden onder meer ruimtes vergroot, er werd een extra verzegelkamer toegevoegd en er werden Polynesische motieven aangebracht op muren en plafonds.

Begin 2007 werden mijn man en ik geroepen om een culturele viering op touw te zetten tere ere van de herinwijding van de tempel. Die viering zou op 3 november worden gehouden, de dag voor de herinwijdingsdiensten.

President Thomas S. Monson (midden) bracht in 1965 als jonge apostel een bezoek aan Tonga. Hij wordt hier vergezeld door zendingspresident Patrick Dalton en zijn vrouw, Lela.

terugkeerden naar Tonga, vertelden de zendelingen ze over het evangelie en vernamen ze dat er een 'blijvende schat' was — het eeuwige gezin en de zegen om ooit herenigd te worden met hun overleden kind.

In de week van de herinwijding was er zware regenval. Bij onze generale repetitie op 2 november was het bewolkt. Ik vroeg de jongeren om thuis voor goed weer te bidden zodat ze zouden kunnen optreden voor Tonga, voor de kijkers via satelliettelevisie, en vooral voor de profeet. Die avond regende het pijpenstelen, en de volgende ochtend was de lucht nog steeds dreigend.

Een volk toegewijd aan de Heer

De kerk groeit nog steeds in Tonga, en de leiderschapsfuncties worden bezet door plaatselijke leden. De eilanden zijn bezaaid met kerkgebouwen, en door de toename van het aantal zendelingen wordt het werk bespoedigd. De scholen van de kerk hebben een gevestigde reputatie en blijven kloekmoedige zendelingen, toekomstige leiders en goede vaders en moeders voortbrengen.

De heiligen hoeven geen lange bootreis naar het vasteland meer te maken om de algemene conferentie te beluisteren.

► 1953: ouderling LeGrand Richards wijdt de Liahona High School in; deze wordt een van de grootste en succesrijkste scholen in Tonga.

► 1955: president David O. McKay brengt een bezoek aan Tonga.

1960: de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde worden vertaald in het Tongaans.

1968: de eerste Tongaanse ring, de ring Nuku'alofa, wordt opgericht.

Op zaterdagavond kwamen drieduizend jonge mensen bijeen in het Teufaivastadion om naar ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen te luisteren, die wegens de slechte gezondheid van president Hinckley was gestuurd om de tempel opnieuw in te wijden. Ik zal de opvoering nooit vergeten. Alles kwam op zijn pootjes terecht. Het weer was precies goed, de geluidsinstallatie die eerder niet werkte deed het uitstekend, en de jongemannen en jongevrouwen dansten naar hartenlust.

We hadden een wonder gezien. Onze hemelse Vader had de gebeden van zijn kinderen verhoord en de regen geweerd. We konden tegelijkertijd de stemming bepalen voor de tempelinwijding de volgende dag door de leden eraan te herinneren dat een eeuwig gezin een blijvende schat is, en dat de tempel is gebouwd om die zegening mogelijk te maken.

Zendelingen helpen in januari met het inladen van hulpgoederen die uit Tongatapu naar Ha'apai zijn gestuurd nadat de noordelijke eilanden van Tonga door een cycloon zijn getroffen.

Door de techniek kunnen de leden in hun eigen ring naar de algemene conferentie kijken, en naar de gebiedsconferenties die vanuit Nieuw-Zeeland worden uitgezonden.

Te midden van de beroering die de veranderingen in Tonga opleveren, houden de heiligen hun erfgoed van geloof in stand. Zij zijn een volk dat 175 jaar geleden al aan God toegewijd was. Nu zijn zij een volk dat hun leven en alles wat zij bezitten blijft toewijden aan de Heer. ■

NOOT

1. R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), p. 472.

GROEI VAN DE KERK IN TONGA *

15	517	1.185	2.975	15.842	35.227	46.623	61.470	Tempels: 1
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013	Ringen: 19
								Districten: 2
								Zendingsgebieden: 1

* Per januari 2014

◀ 1976: President Spencer W. Kimball bezoekt Tonga en spreekt 10.600 leden toe tijdens een gebiedsconferentie in Nuku'alofa.

▶ 1983: inwijding van de Nuku'alofatempel.

1991: 3.000 jongeren van de kerk doen bij de viering van het honderdjarig bestaan van de kerk in Tonga mee aan een opvoering voor koning Taufa'ahau Topou IV.

1997: president Gordon B. Hinckley bezoekt Nuku'alofa, spreekt circa 11.400 mensen toe en heeft een onderhoud met de koning.

2007: herinwijding van de Nuku'alofatempel.

HET GELOOF VAN ZIJN VADEREN

Sinds de aankomst van de eerste mormoonse zendelingen zijn er veel wonderen tot stand gekomen in het werk van de Heer in Tonga. Een van die wonderen vond plaats op 13 juni 2010, toen heer Fulivai en zijn gezin zich lieten dopen. Heer Fulivai trad als eerste edelman uit het koninkrijk toe tot de kerk. Hij is een achterkleinzoon van 'Iki Fulivai, een edelman uit Vava'u, die de mormoonse zendelingen in 1907 vroeg om terug te keren naar Tonga.

Heer Fulivai liet zich dopen, alsmede zijn echtgenote, vrouwe Helen, en hun twee oudere kinderen; de jongste was nog geen acht jaar. Deze historische gebeurtenis werd bijgewoond door de tempelpresident, zendings- en ringpresidenten, vooraanstaande

overheidsfunctionarissen, andere edellieden en familieleden.

Een jaar later, op 16 juni 2011, werden de leden van de familie Fulivai voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld in de Tongaanse Nuku'alofatempel.

Ik had onlangs het voorrecht om een gesprek te hebben met de familie Fulivai. Ik vroeg ze wat de grootste zegen was die voortkwam uit hun toetreding tot de kerk, en vrouwe Fulivai antwoordde zonder aarzelen dat het de eeuwige zegeningen voor het gezin waren. Heer Fulivai zei dat het evangelie hem antwoorden verschafte op vragen waar hij zijn hele leven mee had gezeten. Hij gelooft dat het evangelie zijn nageslacht toegang biedt tot Gods grootste zegeningen.

Waarom wij het evangelie verkondigen

*Als heiligen der laatste dagen heeft ieder van
ons een zendingsdoel — andere mensen
uitnodigen om tot Christus te komen.*

In het eerste hoofdstuk van *Predik mijn evangelie* wordt een vraag gesteld die op elk lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen van toepassing is: ‘Wat wordt er van mij verwacht als zending?’

Het antwoord, samengevat in één zin, luidt: ‘Anderen uitnodigen om tot Christus te komen, door met uw hulp het herstelde evangelie aan te nemen, met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe.’¹

Leden als zendelingen

We zijn allemaal geroepen om zending te zijn. En om het evangelie van Jezus Christus doeltreffend te verkondigen, moeten we dit doel in gedachten hebben, in ons hart voelen, in onze ziel aanvaarden, en ernaar handelen. Doen we dat, dan inspireert en leidt het ons als we anderen over het evangelie vertellen. We moeten duidelijk onderscheid maken tussen het doel van de verkondiging van het evangelie en de middelen om dat doel te bereiken.

Het is niet ons doel om alleen maar deel te nemen aan gesprekken over het evangelie, om met zoveel mogelijk mensen over de kerk te praten, of alleen doelen te stellen en plannen te maken. Die dingen zijn belangrijk, maar ze zijn een middel om het doel te bereiken, en dat doel is mensen tot Christus te brengen.

WEES VOORBEREID OM EROVER TE VERTELLEN

‘Uw voorbeeldige leven [trekt] de aandacht van uw vrienden en burens. Wees erop bedacht om antwoord te geven als iemand u vraagt waarom u zo leeft. Wees erop bedacht een reden te geven voor de hoop en de vreugde die zij in u zien [zie 1 Petrus 3:15]. Als u dergelijke vragen krijgt, kunt u bijvoorbeeld antwoorden: “Laten we het de zendelingen vragen! Zij kunnen ons helpen!”’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Laat u meevoeren op de golf’, *Liahona*, mei 2013, p. 45.

Zendingsgericht

Denk eens na over enkele voorbeelden van wat er gebeurt als onze inzet om anderen over het evangelie te vertellen zendinggericht is:

1. We onderwijzen mensen zodat ze het evangelie echt begrijpen, en gaan inzien waarom en hoe ze zich moeten bekeren. We luisteren naar wat de onderzoeker op het hart heeft en reageren daarop.
2. We luisteren naar de Heilige Geest om te onderscheiden wie de Geest voelen terwijl we met hen spreken.
3. We maken — als gezin, als wijkraad en in overleg met de voltijdzendingelingen — plannen om ervoor te zorgen dat er aan alles wordt gedacht wat er nodig is voor de bekering en doop van elke onderzoeker, en dat die plannen ook worden uitgevoerd.
4. We verheugen ons in de mogelijkheid om ons te vergasten aan Gods woord omdat we doelgericht studeren. We zoeken naar antwoorden op de zielsvragen van onze onderzoekers en onze eigen vragen.
5. We nodigen mensen uit voor kerkdiensten, niet alleen omdat wij geloven dat we dat moeten doen, maar omdat we begrijpen dat deelname in de kerk belangrijk is voor de onderzoeker ten einde een groter verlangen te ontwikkelen om zich te laten dopen en een fundament te leggen voor volharding tot het einde in het evangelieverbond. Met dat doel in gedachten ervaren we een grotere drang om anderen uit te nodigen om naar de kerk komen. We leggen dan het belang van zondagse aanbidding anders uit, en wat men mag verwachten in een mormoonse kerkdienst. De geest die onze woorden kracht bijzet zal meer overtuigen dan anders het geval zou zijn.

In u opnemen en begrijpen

Negeer alstublieft de vraag in hoofdstuk 1 van *Predik mijn evangelie* niet: ‘Wat wordt er van mij verwacht als zending?’ Begrijp waarom het zo belangrijk is om mensen tot Christus brengen door de beginselen en verordeningen van het herstelde evangelie. Dan begrijpt u ook dat het evangelie verkondigen geen programma is — het is de goede zaak van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Begrijp waarom het zo belangrijk is om mensen uit te nodigen tot Christus te komen. Dan begrijpt u ook dat de wereld alleen door De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toegang heeft tot verzoenende genade en heil. Dan begrijpt u waar het bij de verkondiging van het evangelie om draait, en zet u zich met hart en ziel voor de goede zaak van de Vader in. Dan weet u dat de voltijdzendingelingen net als de zoons van Mosiah onderwijzen met ‘kracht en met gezag van God’ (Alma 17:3), en dan zult u hen vragen om mensen te onderwijzen aan wie u l deze uitnodiging al hebt gegeven: ‘Komt en gij zult het zien’ (Johannes 1:40).

Onze uitnodiging — kom tot Christus

Ik vind dat het doel van het zendingswerk een weerspiegeling is van de grootsheid en heerlijkheid van God (zie Mozes 1:39). Welk werk is grootser dan kinderen van God naar hun uiteindelijke heil voeren door de genade van hun Verlosser, de Heer Jezus Christus? Bedenk dat ons zendingsdoel niet alleen is om andere mensen te waarschuwen, maar ze te redden; niet alleen om ze te onderwijzen, maar ze te dopen; niet alleen om anderen tot Christus te brengen, maar ze tot het einde standvastig in Christus te laten zijn.

Onze uitnodiging aan de wereld is om tot Christus te komen. Tot Christus komen is een korte manier om in drie woorden het

heilsplan te beschrijven. Het houdt in dat we de vruchten van zijn verzoening en opstanding verkrijgen — uiteindelijk het eeuwige leven. Of we het eeuwige leven verkrijgen, is afhankelijk van de manier waarop we onze morele keuzevrijheid gebruiken. Maar het is alleen mogelijk door de genade van Jezus Christus. Tot Hem komen betekent dat we voldoen aan de vereisten om die genade te verkrijgen — de vergiffenis schenkende, heiligende, veranderende, verlossende kracht van zijn oneindige zoenoffer.

Dit goede nieuws, het evangelie, wordt het beste door Jezus zelf in het Boek van Mormon verwoord:

‘Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.

‘En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

‘en om die reden ben Ik verhoogd; daarom zal Ik, volgens de macht van de Vader, alle mensen tot Mij trekken, zodat zij naar hun werken kunnen worden geoordeeld’ (3 Nephi 27:13–15).

Blijde boodschap en goed nieuws

Het goede nieuws, waar het evangelie uiteindelijk om draait, is dat we een Vader in de hemel hebben die uit liefde voor ons zijn eniggeboren Zoon heeft gestuurd om ons van zonde en dood te verlossen. De Zoon, die de Vader volmaakt gehoorzaamt en Hem de eer geeft, gaf hiervoor zijn leven. Hij kocht ons met zijn bloed, en wij zijn Hem rekenschap verschuldigd voor ons leven (zie 1 Korintiërs 6:19–20). Hij is nu onze Rechter. Hij is de Rechtvaardigheid in eigen persoon.

De blijde evangelieboodschap verklaart verder dat Jezus vanwege zijn zoenoffer bovendien de Barmhartigheid in eigen persoon is. Zijn barmhartigheid, goedheid en genade zijn voldoende om ons te vergeven en te reinigen zodat we op de dag des oordeels heilig en vlekkeloos voor

Hem kunnen staan. (Zie 2 Nephi 2:8; Moroni 10:32–33.)

Het zendingsdoel in *Predik mijn evangelie* verklaart wat er moet gebeuren om dit mogelijk te maken. Er staat wat we moeten doen om vergiffenis te krijgen en gereinigd te worden: ‘Dat u geloof oefent in Jezus Christus, u bekeert van uw zonden, u laat dopen, de gave van de Heilige Geest ontvangt en in geloof tot het einde toe volhardt.’²

Verder besluit de Heiland in 3 Nephi 27 zijn verklaring van wat het evangelie inhoudt:

‘En het zal geschieden dat wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen. [...]

‘En niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand tot zijn rust in behalve zij die hun klederen in mijn bloed hebben gereinigd, wegens hun geloof en de bekering van al hun zonden en hun getrouwheid tot het einde.

‘Welnu, dit is het gebod: bekeert u, al gij eindigen der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan.

‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dit is mijn evangelie’ (3 Nephi 27:16, 19–21).

Geloof en toewijding

Geven we met de Geest ons getuigenis van het evangelie, dan zullen zij die bereid zijn ernaar te luisteren, geloof krijgen in Jezus Christus en zijn verzoening. Door dat geloof zullen ze zich willen bekeren. Leden en voltijdzendingen kunnen, ook weer met de Geest, ze leren welke veranderingen ze moeten aanbrengen, en kunnen ze uitnodigen en laten toezeggen om dit te doen. De grootste toezegging waartoe we een onderzoeker uitnodigen, is de doop door water. Die doop wordt gevolgd, of beter gezegd vervolledigd, door de gave van de Heilige Geest, die voor heiliging en vergeving van zonden zorgt (zie 2 Nephi 31:17).

Die toestand van gerechtvaardigd en vlekkeloos voor de Heer staan is ons leven lang in stand te houden door te leven in geloof, ons zo nodig te bekeren en de doopbeloften nieuw leven in te blazen. Dat noemen we volharderen tot het einde. Wie tot het einde volhardt, hoeft niet te vrezen om naar zijn werken geoordeeld te worden, want dat zijn dan werken van geloof, bekering en de doop met water en de Geest geweest.

DOE MEE MET HET HEILSWERK

Lees op hasteningthework.lds.org hoe u kunt helpen met bekering, behoud en activering.

Meer informatie over de vreugde van evangelieprediking vindt u op lds.org/topics/missionary-work/change, en op lds.org/church/share kunt u te weten komen hoe u online het evangelie kunt verkondigen.

De eerste beginselen voorop

Deze uitspraak van Hyrum Smith in *Predik mijn evangelie* is diepzinnig: ‘Verkondig de eerste beginselen van het evangelie — verkondig ze steeds weer: u zult merken dat er dag in dag uit nieuwe denkbeelden en nader licht over die beginselen aan u worden geopenbaard. U kunt ze doorgronden en beter gaan begrijpen. Dan bent u in staat om ze duidelijk te maken aan degenen die [u] onderwijst.’³

In deze uitspraak legt patriarch Hyrum Smith uit dat deze eerste beginselen, de kern van het evangelie, niet in één keer volledig te begrijpen zijn. Nader licht en groter begrip komen in de loop van de tijd in meerdere openbaringen.

Als leden hun getuigenis geven en samen met de voltijdzendingen lesgeven, doen ze er goed aan om te bedenken dat hun begrip van het evangelie niet alleen groeit door studie, maar ook door anderen over het evangelie te vertellen. Als we studeren, ons voorbereiden en met de Geest andere mensen over de evangeliebeginselen vertellen, ‘dan [zijn we] in staat om ze duidelijk te maken’. Dan zal de Geest getuigen tot allen die aan de gesprekken deelnemen — leden, zendingen en onderzoekers — en hun instructie geven.

Het waarom, wat en hoe

Het waarom, wat en hoe van het zendingswerk wordt het duidelijkst in het Boek van Mormon uitgelegd. Het staat vol voorbeelden van mensen die het doel van zendingswerk begrepen en zich er volledig voor inzetten. We vinden er de allerduidelijkste Schriftuurlijke uiteenzettingen over de fundamentele leerstellingen waarin wij moeten onderwijzen. En die uiteenzettingen brengen een geest van bekering en een getuigenis van die leerstellingen met zich mee. Het zal allen die het lezen en er met een oprecht hart en een ware bedoeling over bidden tot bekering brengen (zie Moroni 10:3–5).

Het Boek van Mormon bevestigt dat Jezus Christus werkelijk de Zoon van God en de heilige Messias is. Het inspireert tot geloof in Hem. Het brengt mensen tot Christus. Wij zijn de auteurs ervan, en de profet Joseph Smith, die het

door de gave en macht van God heeft vertaald, eeuwig dank verschuldigd.

Ik getuig dat, zowaar de Heer leeft, het Boek van Mormon waar is. Het getuigenis van Jezus Christus dat erin staat, is waar. De vertaler, Joseph Smith, is de grote profeet van de herstelling. Leer van het Boek van Mormon, bestudeer het, onderwijs eruit, hou ervan, en handel ernaar, dan komt u erachter waarom we het evangelie verkondigen, en dat het ons voorrecht en onze plicht is andere mensen uit te nodigen en te helpen tot Christus te komen. ■

Uit een toespraak op een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten in het opleidingscentrum voor zendingen te Provo op 22 juni 2008.

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 1.
2. *Predik mijn evangelie*, p. 1.
3. *Predik mijn evangelie*, p. 6.

EENSGEZIND SAMENWERKEN

Als leden en zendingen het evangelie vreugdevol naleven en anderen uitnodigen voor de activiteiten, erediensten en andere evenementen van de kerk, zullen ze hun rol in het heilswerk beter begrijpen.

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Bij deze zaak zijn we allemaal samen betrokken. We plannen en bidden en helpen elkaar als wijkleden en zendingen. Denk alstublieft aan de voltijdzendingen en bid voor hen. Vertrouw ze uw familie en vrienden toe. De Heer vertrouwt hen en heeft hen geroepen om degenen die Hem zoeken te onderwijzen en tot zegen te zijn.' ('Het is een wonder', *Liahona*, mei 2013, p. 79.)

DE TIJDEN IN EEN OOGOPSLAG

Deel 2 van 2: Van Jezus Christus tot en met het millennium

(Deel 1 is in februari 2014 verschenen)

GODS EEUWIGDUREND VERBOND

Wat we het verbond van Abraham noemen is in feite het nieuw en eeuwigdurend verbond dat aan Abraham en zijn nageslacht werd gegeven. Het was nieuw voor Abraham, omdat hij het ontving als onderdeel van een nieuwe bedeling van het evangelie, maar het is eeuwigdurend omdat hetzelfde verbond, vanaf Adam, aan alle kinderen van God in alle evangeliebedelingen is gegeven.

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen legt uit wat dit verbond inhoudt: 'Het nieuw en eeuwig verbond is het evangelie van Jezus Christus. Met andere woorden, de leringen en geboden van het evangelie vormen een eeuwig verbond tussen God en de mens, en dat verbond is in elke bedeling teruggebracht' ('De kracht van verbonden', *Liahona*, mei 2009, p. 20).

Dit is een overzicht van Gods eeuwigdurend verbond, dat in de tijd van Jezus alsmede in onze tijd werd hernieuwd. Het laat zien hoe de Heer zijn verbondsbeloften heeft vervuld en jegens ons blijft vervullen, met inbegrip van de beloften die Hij aan Abraham had gedaan.

51 Jezus Christus wordt geboren in Betlehem in het land Kanaän. Door middel van zijn verzoening en bediening laat Hij vele van de beloften aan Abraham en de profeten vanouds in vervulling gaan.
Lucas 1:68-75; 2:4-7

52 PROFETIE
In de laatste dagen en in het millennium zal de Heer alle beloften vervullen die Hij aan het huis van Israël gedaan heeft.
Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lucas 3:4-11 (Gids bij de Schriften)

53 PROFETIE
De Joodse leiders zullen de Messias verwerpen. Hij zal worden gekruisigd en op de derde dag uit de dood herrijzen. Hij zal later in macht en heerlijkheid op aarde terugkeren.
Lucas 9:22, 26-27

BEDELING:

HET MIDDEN DES TIJDS

***n.C. 1**

Oostelijk halfrond

Westelijk halfrond

30

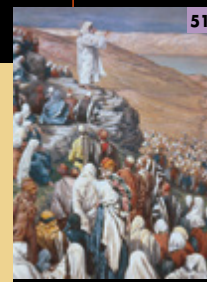
51

STAM JUDA

52

53

STAM JOZEF

(Jozefs nageslacht omvat de Nephieten en Lamanieten)

VERLOREN STAMMEN VAN ISRAËL

61 PROFETIE
De verschijning van het Boek van Mormon zal een teken zijn dat God zijn verbond met zijn volk aan het vervullen is.
3 Nephi 21:1-7; 29:1-4

62 PROFETIE
Jezus Christus zal zijn verbond vestigen onder allen die het evangelie ontvangen.
3 Nephi 21:20-25

63 De apostel Petrus ziet in een visioen dat de andere volken de verordeningen en zegeningen van het evangelie mogen ontvangen. Zie profetie 62.
Handelingen 10; Galaten 3:26-29

ILLUSTRATIE VAN OLIJFBLOEM LAURENT REMAULT/HEMERA/THINKSTOCK

* Vroegere datums bij benadering, de ruimte tussen jaartallen is niet proportioneel.

54 Mozes en Elia dragen priesterschaps-sleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes over.

Matteüs 17:1-8;
Gids bij de Schriften,
'Gedaanteverandering';
scriptures.lds.org.

55 PROFETIE
De stad Jeruzalem zal worden verwoest en haar inwoners gedood en verstrooid.
Matteüs naar Joseph Smith 1:4-20

56 PROFETIE
De wereld zal de apostelen doden en tot afvalligheid vervallen. God zal alle dingen in de laatste dagen herstellen.
Matteüs 17:11;
Johannes 15:18-16:3

57 De Zoon van God lijdt en sterft voor de zonden van de wereld en verrijst uit de dood. Zie profetieën 41 en 53.
Marcus 14:32-65;
15:1-38; 16:6-14

58 De apostelen wordt geboden het evangelie van Jezus Christus aan alle volken te verkondigen.
Matteüs 28:16-20

59 Na zijn opstanding verschijnt Jezus Christus aan 'de andere stammen van het huis Israëls, die de Vader uit het land heeft weggeleid.'
3 Nephi 15:15; 16:1-3

60 PROFETIE
God zal zijn volk uit alle hoeken van de aarde vergaderen en al zijn beloften vervullen.
3 Nephi 16:5;
20:10-13; 21:26-29

Jezus Christus — twaalf apostelen

Jezus Christus — twaalf discipelen

35

100

500

DE GROTE AFVAL

54 55 56

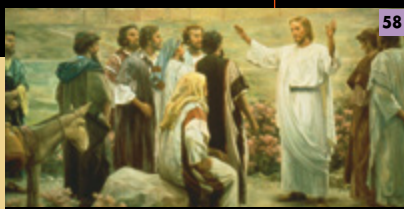
57 58 59 60 62
61

63 64 65 67 69
66 68

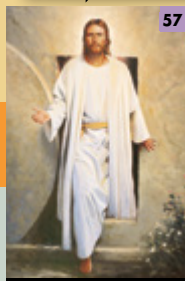
70

54

58

57

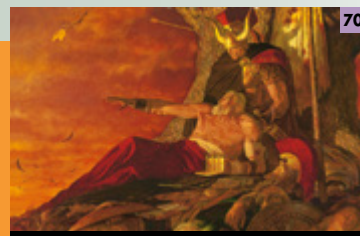
PROFETIE: ALLEGORIE VAN ZENOS

(OMSTREEKS 400 V.C-100 N.C)

Na enige tijd keren de heer van de wijngaard en zijn knecht terug naar de wijngaard en treffen goede vruchten aan alle bomen aan. Dankzij de wortels van de tamme olijfbom brengen de wilde takken goede vruchten voort. De takken van de tamme olijfbom — over de hele wijngaard verspreid — gedijen, zelfs op de slechte plekken in de wijngaard. Eén tak die op een goede plek is geplant, heeft zowel goede als slechte vruchten. (Zie Jakob 5:15-28.)

ALLEGORIE VAN ZENOS (OMSTREEKS 100-1400 N.C)

De heer en de knecht verzorgen de bomen in de wijngaard, en zien daarna dat de bomen veel vrucht hebben, maar wel allemaal slecht. De tamme olijfbom heeft allerlei slechte vruchten gekregen, omdat de wilde takken de kracht van de wortels hebben overwoerd. De vruchten van de takken zijn allemaal bedorven geworden. Zelfs de ene tak met goede en slechte vrucht is afgestorven. De Heer van de wijngaard weent en vraagt: 'Wie is het die mijn wijngaard ziek heeft gemaakt?' De knecht antwoordt: 'Komt het niet doordat uw wijngaard hoog opgeschoten is?' De Heer van de wijngaard besluit nog één keer te proberen de wijngaard te redden. (Zie Jakob 5:29-51.)

70

64 De Joden in Jeruzalem werden door de Romeinen gedood en verstrooid. Zie profetie 55.
Gids bij de Schriften,
'Jeruzalem',
scriptures.lds.org.

65 PROFETIE
Het evangelie van Jezus Christus zal in de laatste dagen door de bediening van engelen worden hersteld.
Openbaring 14:6-7

66 PROFETIE
De Heer zal zijn heiligen door het zendingswerk in de laatste dagen vergaderen.
Openbaring 14:14-16

67 PROFETIE
Satan zal duizend jaar worden gebonden en Christus zal op aarde regeren.
Openbaring 20:1-6

68 PROFETIE
Er zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen, en de stad Nieuw-Jeruzalem zal uit de hemel neerdalen.
Openbaring 21:1-10,
22-27

69 De vroegchristelijke apostelen worden verworpen en gedood. De verordeningen van het evangelie gaan verloren. Zie profetie 56.
2 Tessalonicenzen 2:3;
Openbaring 12:1-6

70 Lehi's nageslacht wordt slecht en verwerpt het evangelie.
Mormon 8:1-10;
Moroni 1

71 Onze hemelse Vader en Jezus Christus verschijnen aan Joseph Smith, waarmee Zij de weg banen voor de herstelling van het nieuw en eeuwigdurend verbond. Zie profetie 33.

Geschiedenis van Joseph Smith; Leer en Verbonden 1:17-23

72 De engel Moroni verschijnt aan Joseph Smith. Het Boek van Mormon wordt daarna vertaald en uitgegeven. Zie profetieën 33 en 61.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:27-54

73 Johannes de Doper en Petrus, Jakobus en Johannes verschijnen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, en herstellen het priesterschap van God op aarde. Zie profetie 65.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:68-73

74 De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt in Fayette (New York, VS) opgericht. Zie profetieën 42 en 62.

Leer en Verbonden 20-21

75 PROFETIE

De dienstknechten van de Heer uit alle bedelingen zullen gezamenlijk aan het avondmaal deelnemen.

Leer en Verbonden 27:5-14

76 PROFETIE

De Heer Jezus Christus zal tijdens het millennium op aarde verblijven. Zie ook profetie 44.

Leer en Verbonden 29:10-11

77 PROFETIE

Satan zal worden losgelaten en voor een korte tijd regeren, en dan komt het einde van de aarde.

Leer en Verbonden 43:29-33

BEDELING: DE VOLHEID DER TIJDEN

Profeet Joseph Smith

1830

1900

2000

- 71
- 72
- 73
- 74
- 75
- 76
- 77
- 78
- 79
- 80
- 81
- 82
- 83

71

74

81

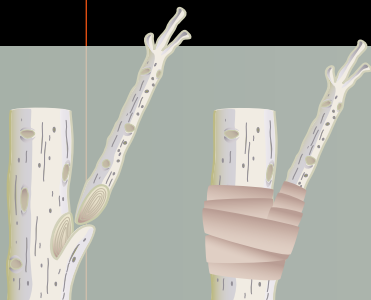
82

84

86

ALLEGORIE VAN ZENOS (OMSTREEKS 1800-MILLENNIUM)

De Heer van de wijngaard vraagt zijn knechten de natuurlijke takken op de tamme olijfbom te enten en de wilde takken terug op de oorspronkelijke bomen te enten. Hij vraagt hun de takken zorgvuldig te enten 'naarmate de goede groeien'. Andere knechten komen helpen, maar het zijn er maar weinig. Hij belooft de getrouwe knechten vreugde in de vruchten van zijn wijngaard. (Zie Jakob 5:52-73.)

79 PROFETIE

Alle getrouwe heiligen zullen worden opgenomen om Christus bij zijn wederkomst tegemoet te gaan.

Leer en Verbonden 88:95-98

80 PROFETIE

De duivel en zijn legers zullen na het millennium door de aartsengel Michaël en de hemelse legers in een groot, laatste gevecht worden verslagen.

Leer en Verbonden 88:110-116

81 Mozes, Elias en Elia dragen de priesterschapssleutels over die noodzakelijk zijn om het eeuwigdurend verbond te herstellen. Zie profetie 65.

Leer en Verbonden 110:11-16

82 De heiligen in Nauvoo bouwen een tempel en de verordeningen voor de doden worden hersteld.

Leer en Verbonden 124:29-34

83 De hoofdzetel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt hersteld in het westen van Noord-Amerika. Zie de profetieën 42, 60 en 62.

Jesaja 2:2-3

84 Het evangelie van Jezus Christus wordt in de hele wereld verkondigd. Iedereen krijgt de kans om het evangelie te aanvaarden. Zie de profetieën 60, 62 en 66.

85 De zegeningen van het priesterschap worden aan alle getrouwe leden van de kerk, ongeacht ras, aangeboden. Zie profetie 62.

Officiële verklaring 2

78 PROFETIE

Jezus Christus zal op de berg Sion en op Olijfberg staan, de continenten zullen één land worden, en de twaalf stammen zullen hun erflanden krijgen.

Leer en Verbonden
133:17–35;
Geloofsartikelen 1:10

1 Jezus Christus verschijnt in Jeruzalem (in het Heilige Land) en in het nieuwe Jeruzalem (in Noord-Amerika). Zie profetie 78.

2 Jezus Christus keert bij zijn wederkomst in macht en heerlijkheid naar de aarde terug. De verloren stammen van Israël en de stad van Henoeh komen terug. Zie de profetieën 52, 53 en 78.

3 De discipelen van Christus staan op uit de dood. Zie profetie 79.

4 De zoons van Levi brengen de Heer een offer in gerechtigheid.

5 Er wordt een grote avondmaalsdienst gehouden met alle discipelen van Christus uit alle bedelingen. Zie profetie 75.

JEZUS CHRISTUS' MILLENNIALE HEERSCHAPPIJ

2

ALLEGORIE VAN ZENOS

Alle bomen in de wijngaard beginnen goede vruchten voort te brengen. Zij worden 'als één lichaam'; en de vruchten [zijn] gelijk.' De Heer van de wijngaard zegent zijn knechten voor hun ijver en schept vreugde in de vruchten van zijn wijngaard. (Zie Jakob 5:74–76.)

6

ALLEGORIE VAN ZENOS

Er komen weer slechte vruchten in de wijngaard. De Heer scheidt de goede van de slechte vruchten. De slechte vruchten worden weggegooid en de wijngaard wordt verbrand. (Zie Jakob 5:77.)

86 Er worden overal ter wereld tempels gebouwd, waardoor de verordeningen van het evangelie voor alle mensen beschikbaar komen — in leven of overleden.

Leer en Verbonden
124:37–42

6 Het duizendjarig rijk luidt een vrede van duizend jaar in. De aarde wordt vernieuwd. Zie de profetieën 44, 52, 53 en 76.

7 Satan wordt losgelaten. Zie profetie 77.

8 De grote en laatste strijd vindt plaats. Satan en zijn legers worden verslagen. Zie profetie 80.

9 Als alle mensen zijn opgestaan, zullen zij deelnemen aan het laatste oordeel en of een koninkrijk van heerlijkheid beërven of worden uitgeworpen. Satan wordt voor eeuwig uitgeworpen.

10 De aarde wordt geheiligd en verheerlijkt. Zie profetie 68.

'Gezegend bent u voor het aanvaarden van mijn eeuwigdurend verbond, ja, de volheid van mijn evangelie, dat tot de mensenkinderen is uitgezonden, opdat zij leven zullen hebben en deel zullen krijgen aan de heerlijkheden die in de laatste dagen geopenbaard zullen worden, zoals geschreven is door de profeten en apostelen in de dagen vanouds' (LV 66:2).

OVERSPOELD DOOR FIJNE HERINNERINGEN

In mijn jeugd kwam door oude afvoerbuizen en een slecht fundament mijn ouderlijk huis bij zware regenval telkens blank te staan. Omdat onweersbuien in de Amerikaanse staat Virginia uren kunnen duren, hadden we vaak wateroverlast.

We woonden bijna mijn hele jeugd in dat huis, dus ik vond overstromingen normaal.

Na enkele zware onweersbuien werden we beter in het bestrijden van de overstromingen en leerden we samenwerken. Vaak gebeurde het

Als mijn ouderlijk huis onder water kwam te staan, hoosden mijn broer en mijn vader het trappenhuis uit terwijl mijn zus en ik snel water opweilden met handdoeken.

midden in de nacht, en onze ouders maakten ons allemaal wakker om onze posities in te nemen terwijl het water als een langzame lavamassa vanuit de kelder omhoog kroop. Mijn broer en mijn vader hoosden het trappenhuis uit terwijl mijn zus en ik snel water opweilden met handdoeken om het tapijt te redden.

We giechelden terwijl we op de handdoeken sprongen en dansten en tussen onze tenen en door onze pyjamabroekspijpen heen het zompige vocht voelden. Moeder wrong

de kletsnatte handdoeken snel uit, gooide ze in de wasdroger en bracht nieuwe. Als we ons ervan hadden overtuigd dat het huis veilig was, gingen we naar de keuken om ons af te drogen en onszelf te belonen met warme chocolademelk en koekjes. En als het dan nog geen tijd was om naar school te gaan, probeerden we nog even te slapen.

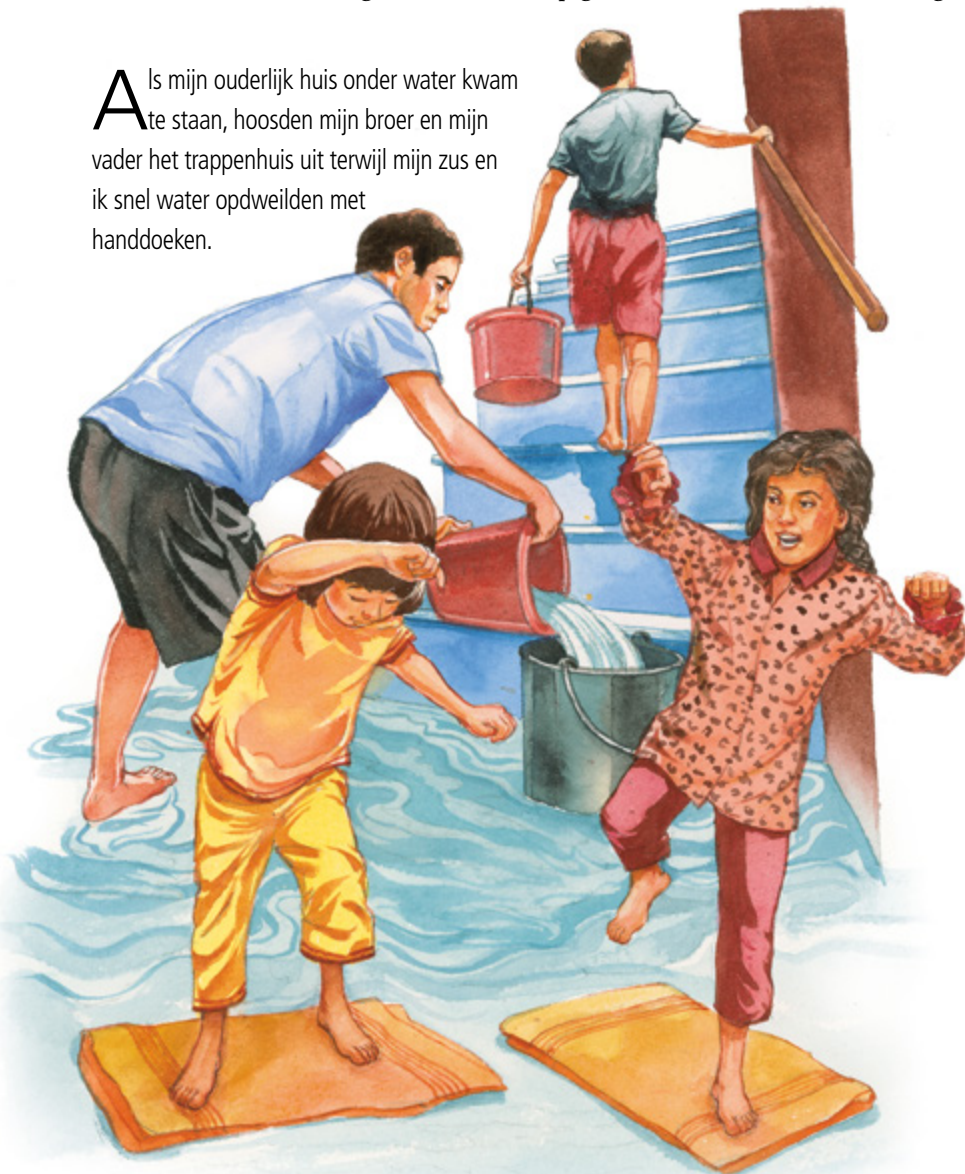
Mijn ouders moeten zich erg druk gemaakt hebben om die overstromingen, maar ik herinner me ze als enkele van de gelukkigste momenten uit mijn jeugd, ondanks de donderslagen en bliksemschichten. In feite krijg ik van de geur van nat tapijt nog steeds nostalgische gedachten aan gezamenlijke gezinsmomenten.

Mijn ouders hadden de overstroming zonder ons kunnen bestrijden, maar ik ben erg blij dat ze ons allemaal hebben ingezet bij het verdedigen van onze woning. Het was fijn om het water te bestrijden omdat we het samen deden en ieder een taak had.

Nu ik volwassen ben, denk ik terug aan die tijd en vraag ik me af hoe ik mijn eigen kinderen diezelfde vreugde door samenwerking kan bieden. Hoewel ik dankbaar ben dat mijn woning niet blank komt te staan, weet ik dat ons gezin uiteindelijk wel iets ongewensts zal meemaken.

Maar wat voor probleem mijn gezin in de toekomst ook te verduren zal krijgen, ik hoop dat we bij elkaar blijven en samen onze waarden, ons geloof en elkaar zullen verdedigen. En misschien kunnen we dan zelfs in onze tegenspoed lachen en glimlachen terwijl we opgewekt zij aan zij werken. ■

Gina Sconiers, Utah (VS)

ZALVINGEN GEGEVEN EN TERUGGEKREGEN

Enkele jaren geleden zaten we thuis met een ander echtpaar uit onze wijk te eten toen we een telefoontje kregen van de eerstehulpafdeling van het plaatselijke ziekenhuis. Iemand vroeg mijn man, die toen ringpresident was, of iemand van de kerk een jongen van zeventien kon komen bezoeken die een ernstige hoofdwond had opgelopen.

Bij aankomst vernam mijn man dat de jongeman van een balkon negen meter lager op de betonnen stoep was gevallen. Hij was bewusteloos en men verwachtte dat hij het niet zou halen.

Mijn man en de broeder die bij ons had gegeten zalfden de jongeman. Er werd contact opgenomen met zijn familie, die meer dan 1.600 kilometer daar vandaan woonde.

Wonder boven wonder kwam de jongeman na enkele dagen op de intensive care weer bij, en begon hij te genezen. Vier weken lang bezochten zijn ouders hem dagelijks in het ziekenhuis. En toen namen ze hem mee naar huis, in de Amerikaanse staat Arizona, zodat hij daar verder kon herstellen.

Wat was het geweldig om te zien wat een genezende kracht het priesterschap heeft, waardoor deze jongeman een nieuwe kans kreeg op een gezonde toekomst. En wat was ik dankbaar voor een echtgenoot en andere wijkleden die bereid waren om het goddelijke gezag te gebruiken dat zij uit hoofde van hun priesterschap hadden.

Ik voelde erg mee met de ouders van de jongeman, die zo ver bij hun zoon vandaan waren toen hem deze ramp overkwam. Maar

ik was blij dat ze zich enigszins gerustgesteld voelden toen ze hoorden dat hun zoon een zalving had gekregen en dat de kerkleden hem maar al te graag hielpen.

Mijn empathie voor die ouders nam enorm toe toen ik enkele jaren later een telefoontje kreeg met de mededeling dat mijn zoon, die ruim drieduizend kilometer ver weg woonde, door een auto was aangereden toen hij met de fiets op weg was naar de universiteit waar hij werkte en studeerde. Hoewel ik me hulpeloos voelde, was ik dankbaar en voelde ik me getroost door de gedachte dat de voltijdzendingen waren gebeld om hem te zalven, en dat een wijk in St. Paul (Minnesota, VS) voor zijn gezin zorgde. Wijkleden brachten maaltijden naar zijn huis en hielpen zijn vrouw, die net de dag voor het ongeluk het leven had geschonken aan een kind, met de zorg voor de andere drie kinderen.

En denkt u zich eens in hoeveel mijn dankbaarheid toenam toen ik hoorde dat de zending die mijn

Ik was dankbaar en voelde me getroost door de gedachte dat de voltijdzendingen waren gebeld om mijn zoon te zalven.

zoon had gezalfd dezelfde jongeman was die vijf jaar daarvoor een zalving van mijn man had ontvangen. Ik stond versteld dat de dienst volledig was terugbetaald!

Mijn geloof in mijn hemelse Vader en mijn dankbaarheid aan Hem nemen verder toe als ik bedenk dat Hij ieder van ons kent en weet wat wij nodig hebben. Ik geloof dat deze jonge zending daar was zodat wij op een heel persoonlijke manier konden inzien wat een voorkennis God heeft. ■

Julie Keyes, British Columbia (Canada)

IK WIST DAT GOD VOOR ONS ZOU ZORGEN

Voordat ik lid van de kerk werd, werd mijn man ernstig ziek. Ik bad vurig dat God mijn man in leven zou laten omwille van onze vijf kinderen en de baby die ik verwachtte. Maar het mocht niet baten.

Toen mijn man overleed, gingen mijn liefde voor God en mijn geloof en vertrouwen in Hem ook heen. Ik voelde me overstelpt door al mijn plichten. Gelukkig stonden mijn ouders klaar om me te helpen.

Enkele jaren later werd er op een dag aangeklopt. Er stonden twee glimlachende vreemdelingen voor de deur met een boek in de hand. Ze stelden zich voor als zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Daar had ik nog nooit

van gehoord. Ze gingen weg toen ik zei dat ik het druk had, maar ik bleef aan ze denken.

De volgende dag zag ik dat ze hun boek aan de burens lieten zien. Ik was nieuwsgierig en kwam dichterbij. De zendingen zagen me en vroegen nog een keer of ze me mochten bezoeken. Ik was zelf verbaasd door mijn antwoord: 'Ja, dat kan altijd!'

Toen ik naar de zendingenlessen luisterde en het Boek van Mormon bestudeerde, besepte ik dat ik vergissingen had begaan. Ik bekeerde me van mijn zonden en kreeg een nauwere band met God. Maar toen mijn ouders hoorden dat ik les kreeg van de zendingen, waren ze erg boos. Ze dreigden dat ze niets meer met

mij en mijn kinderen te maken wilden hebben. De zendingen vroegen of ik me wilde laten dopen, maar ik weigerde omdat we niet zonder de hulp van mijn ouders konden.

Voordat de zendingen vertrokken, vroegen ze me om 3 Nephi 13:31-34 te lezen. Toen ik 'zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u worden toegevoegd' (vs. 33) las, wist ik dat onze hemelse Vader voor ons zou zorgen als ik Hem de hoogste prioriteit gaf en zijn geboden gehoorzaamde. Toen de zendingen terugkwamen, spraken we een doopdatum af.

De dag van mijn doop moest ik aan de boze stem van mijn moeder denken. Ik was zenuwachtig. Maar ik ging het water in en werd gedoopt. Nadien was ik zo blij, en toen ik werd bevestigd als lid van de kerk en de gave van de Heilige Geest kreeg, had ik het gevoel dat mijn lasten werden verlicht.

Toen mijn ouders hoorden dat ik lid van de kerk was geworden, wilden ze niets meer met me te maken hebben. Maar een jaar later verzoenden we ons, waarna mijn twee zussen zich met toestemming van onze ouders lieten dopen.

Drie van mijn kinderen vullden uiteindelijk een voltijdzending en ik vier binnenkort mijn veertigjarig jubileum als lid van de kerk. Wat ben ik gezegend — en dat allemaal dankzij twee zendingen die bij mij aanklopten, mij over het Boek van Mormon vertelden, en mij hielpen om mijn liefde voor God en mijn geloof en vertrouwen in Hem te herstellen. ■
Abethemia Trujillo, Albay (Filipijnen)

Op de dag dat ik me liet dopen, was ik zenuwachtig. Maar ik ging het water in en werd gedoopt.

WAT MOEST IK ZINGEN?

Toen ik bijna veertig jaar geleden als voltijdzending in Levin (Nieuw-Zeeland) was gestationeerd, speelde ik elke dinsdag piano in het jeugdwerk. Ik kan me heel goed herinneren hoe fantastisch ik die kinderen vond als we samen die evangelische jeugdwerklidjes zongen.

In februari 2013 keerde ik voor een vakantie terug naar Nieuw-Zeeland. Als enthousiaste trekker gaf ik me op voor een trek van vier dagen langs de beroemde Milford Track in het nationale park Fiordland op het zuidelijke eiland.

Er gingen nog drie Amerikanen en 37 andere trekkers uit landen uit de hele wereld mee, onder meer uit Australië, Brazilië, Engeland, Finland, Duitsland, Israël en Uruguay. Tijdens ons avontuur wisselden we gedachten, ervaringen en meningen uit, zo goed en kwaad als dat ondanks de taalbarrières ging. Het duurde niet lang voordat onze culturele verschillen en vooropgestelde ideeën wegsmolten wegens onze sterker wordende band.

Aan het eind van de derde dag van de trek wilde een van de trekkers iets doen met die nieuwe vriendschapsbanden. Hij sprong op en kondigde

aan dat we een talentenavond moesten houden. Hij zei dat hij wel zou beginnen. Hij besloot zijn talent als verhalenverteller te gebruiken. Hij had er op kantoor in het Israëliëse Caesarea op geoefend. Het was een goed verhaal, dus hij kondigde aan dat hij er nog een zou vertellen. Maar toen hij schuine moppen begon te vertellen, besepte ik dat de avond heel makkelijk kon uitdraaien op een ervaring die niet zo opbouwend was.

Tijdens zijn verhaal had ik sterk het gevoel dat ik iets moest zingen voor de groep. Maar wat kon ik voor mijn nieuwe vrienden uit al die landen zingen? Het antwoord kwam in de vorm van een sterke ingeving: 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195).

Ik had last van plankenkoorts, maar ik greep terug op mijn herinneringen aan en liefde voor de jeugdwerk-kinderen in Nieuw-Zeeland. Ik stond op en legde uit dat ik een bijzonder liedje wilde zingen dat ik bijna veertig jaar eerder met kinderen in Nieuw-Zeeland had gezongen. Ik legde uit dat ik toen zending was, dat ik die kinderen had lesgegeven, en dat ik ze had leren liefhebben. Toen deed ik een schietgebedje en vroeg om hulp

zodat ik met mijn gezang de groep tot zegen mocht zijn.

Het ging goed, en ik voelde de Geest. Mijn nieuwe vrienden glimlachten en het liedje leek hen ontwapend te hebben. Kort daarna stonden er anderen op om ons van hun muzikale talent te laten meegenieten. Vier dames die eerder hadden gearzeld om iets ten gehore te brengen, zongen samen stukken die ze met hun kerkkoor hadden ingestudeerd. Een andere trekker leerde ons een joods volksliedje.

Aan het eind van de talentenavond zong een knappe jonge vrouw uit Australië drie liedjes in haar moedertaal, het Maori. De Geest van onze hemelse Vader was werkelijk op ons neergedaald en had ons doen inzien dat we allemaal kinderen van God zijn, en niet slechts 'vreemdelingen en bijwoners' (Efeziërs 2:19) uit verschillende landen.

Ik ben dankbaar voor de jeugdwerk-kinderen in Levin die mij de waarheid hielpen inzien dat we allemaal kinderen van onze hemelse Vader zijn. Ik ben blij dat die herinneringen me de moed gaven om door zang dat getuigenis te geven. ■
David M. Flitton, Utah (VS)

Ik had sterk het gevoel dat ik iets moest zingen voor de groep. Maar wat kon ik voor mijn nieuwe vrienden uit al die landen zingen?

Net als de stromingen van de zee, kan Gods goddelijke invloed ons sturen in de richting van zijn plan voor ons leven.

DOEN ALSOF ZIJ ER jarenlang zullen blijven

Dennis C. Gaunt

Net als zoveel andere kinderen, droomde ik van wat ik zou worden als ik opgroeide. Ik was er vast van *overtuigd* dat ik brandweerman op de maan zou worden. In de gedachten van mijn vijfjarige verstand kon mijn leven onmogelijk anders uitpakken. Ik neem aan dat de meesten onder ons jeugdromen hadden over ons leven als we groot waren. Ik neem ook aan dat de meesten onder ons op een gegeven moment terug hebben gekeken op ons leven en uitgeroepen: ‘Dit had ik niet verwacht!’

Twee Schriftteksten helpen ons om ons leven in perspectief te houden. Ten eerste:

‘Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen luidt het woord des Heren.

‘Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten’ (Jesaja 55:8–9).

Ten tweede: ‘[God] doet niets, tenzij

het voor het welzijn der wereld is, want Hij heeft de wereld lief’ (2 Nephi 26:24).

Uit die teksten leren we dat alles wat onze hemelse Vader doet, uiteindelijk voor ons welzijn is, zelfs als wij niet begrijpen waarom. En aangezien Gods gedachten en wegen hoger zijn dan de onze, moeten we ons leven verheffen om meer in harmonie te zijn met zijn plan voor ons.

Vragen in de woestijn

We bespreken vaak de Israëlieten, die veertig jaar in de woestijn

rondzwierven voordat ze het beloofde land mochten binnengaan. Er hing een wolk of vuurkolom boven de tabernakel als ze moesten stilhouden, en als die zich verplaatste, volgde het kamp (zie Numeri 9:15–18, 21–23). Ik vermoed dat ze zich veertig jaar lang in de woestijn hebben afgevraagd waar ze heengingen, wanneer en waar ze zouden stilhouden, en wanneer ze uiteindelijk het beloofde land zouden bereiken.

Het verhaal is rijk aan symboliek. Op onze eigen reis door het sterfelijk leven willen we het ‘beloofde land’ bereiken van eeuwig bij God wonen. Hij heeft beloofd om ons daarheen te voeren. Maar hoewel ieder dezelfde route moet nemen — gehoorzaam zijn, zich bekeren, priesterschapsoverordeningen ontvangen en volharden in getrouwheid — is ieders leven uniek.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De Heer heeft stromingen van goddelijke invloed in uw leven gebracht die u naar het persoonlijke

plan voeren dat Hij u hier op aarde wil laten uitvoeren. Streef er met de Geest naar om het te ontdekken en volg zorgvuldig de richting die de Heer voor uw leven heeft aangegeven. Richt u daar op. Kies er bereidwillig voor uw keuzevrijheid te gebruiken om die richting in te slaan.’¹

Bedenk wat moeilijker te doorstaan was voor het kamp van Israël: een jaar doorbrengen op een onprettige plek of na twee dagen een prettige plek achterlaten? Ik denk dat beide scenario’s een beproeving van hun geloof waren.

En dat geldt ook voor ons. We zijn misschien niet tevreden met onze omstandigheden en vragen ons daarom af wanneer een en ander zal veranderen. Of we maken een onverwachte verandering in onze prettige routine mee. Hoe wij besluiten te reageren op die ervaringen bepaalt in grote mate ons geluk. En als we ons leven lang afvragen waarom we dwalen, kunnen we geweldige kansen op geestelijke groei mislopen.

Ga heen en doe vandaag iets

In het voorjaar van 1831 begonnen de heiligen zich in Kirtland (Ohio) te vergaderen. Een van de leden, Leman Copley, stemde ermee in om een groep uit Colesville, in de staat New York, op zijn boerderij in Thompson, vlak buiten Kirtland, te laten verblijven. In mei 1831 openbaarde de Heer aan de profeet Joseph Smith:

‘En Ik wijd dit land aan hen voor een korte tijd, totdat Ik, de Heer, op een andere manier voor hen zal

zorgen, en hun gebied heen te gaan; ‘en de ure en de dag zijn hun niet gegeven, laten zij daarom doen *alsof zij er jarenlang zullen blijven*, en dat zal voor hun welzijn blijken te zijn’ (LV 51:16–17; cursivering toegevoegd).

Zoals de kinderen Israëls de wolk volgden in de woestijn, wisten deze heiligen dat ze niet op de boerderij van Copley konden blijven wonen. Op een gegeven moment moesten ze verder. Maar hoe lang ze ook

We zijn misschien niet tevreden met onze omstandigheden en vragen ons daarom af wanneer een en ander zal veranderen. Als we dat doen, kunnen we geweldige kansen op geestelijke groei mislopen.

zouden blijven, ze moesten doen alsof ze er jaren zouden blijven.

Dus waarom gaf de Heer ze die raad? Sommigen waren misschien ontmoedigd geraakt toen ze in een huifkar of een tent op een modderig veld woonden en zagen dat anderen in betere omstandigheden verkeerden. De raad van de Heer veranderde hun reactie op de situatie waarschijnlijk van ontmoediging in hoop.

En als we zien dat anderen mooie dingen hebben waar wij van dromen

— een fijn gezin, huis of baan, en duidelijke richting in het leven — kunnen we ontmoedigd raken. Als we bijvoorbeeld niet weten of we lang in een wijk of gemeente blijven, kunnen we denken: ‘Waarom zou ik een roeping aannemen? Waarom zou ik anderen leren kennen?’ We gaan misschien nog wel naar de kerk, maar we halen er niet alles uit. Als we ons altijd maar concentreren op wat we *niet* hebben, zijn we misschien niet echt dankbaar voor wat we *wél* hebben.

Zoals we vroeger in een lofzang zongen *is er* ‘kans om te werken, waarheen gij ook blik, ja, gelegenheid vindt g’overal. Als er iets moet gedaan, pakt het dadelijk aan, zegt niet, ‘k zal het doen bij geval.’²

Als we ‘doen alsof [we] jaren zullen blijven’, ontdekken we kansen die we eerder misschien niet zagen. Dan zien we wellicht ook in dat sommige van die kansen misschien nooit meer terugkomen. Dan denken we: ‘Nu ik me toch in deze omstandigheden bevind, ga ik maar mijn best doen en besluit ik om gelukkig te zijn. Ik blijf op een betere toekomst hopen, maar in de tussentijd wil ik in mijn huidige situatie iets goeds tot stand brengen.’ Het is het verschil tussen watertrappen en echt zwemmen.

Uiteindelijk bleven de heiligen niet lang in Thompson. Leman Copley trok zijn belofte in om hen op zijn land te laten wonen. De Heer stuurde deze heiligen uiteindelijk naar Missouri, maar zolang ze op de boerderij woonden, deden ze hun best, en de Heer zegende ze daarvoor.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘Vaak zijn de diepe dalen van de tegenwoordige tijd alleen te begrijpen als we er vanaf de bergen van onze toekomstige ervaringen op terugkijken. Vaak zien we de hand van de Heer in ons leven pas lang na onze beproevingen. Vaak zijn de moeilijkste tijden van ons leven essentiële bouwstenen die het fundament van ons karakter vormen, waarmee we de weg naar toekomstige kansen, begrip en geluk plaveien.’³

Ziet in gedachten niet om

Soms komen we in de problemen als we erop staan om een en ander volgens onze eigen agenda te doen in plaats van op die van de Heer te vertrouwen.

Denk maar aan het verhaal van Lehi's vertrek uit Jeruzalem, zoals Laman en Lemuël dat zagen. Er kwam plotseling een eind aan hun gemakkelijke leventje toen Lehi zei dat de familie moest vluchten omdat Jeruzalem verwoest zou worden. Ze trekken de woestijn in — om later

terug te moeten keren om de koperen platen van Laban te bemachtigen. Al die tijd door de woestijn zwoegen, alleen maar om Laban hun dierbare bezittingen te laten stelen en zich door hem naar het leven te laten staan? Dan zou ik ook van streek raken!

Bovendien werden Laman en Lemuël alleen maar bozer toen ze zagen dat Jeruzalem er nog hetzelfde uitzag. Ik weet niet of ze bij hun terugkomst verwacht hadden een rokende krater te zien, maar ik kan me indenken dat ze dachten: ‘Zou Jeruzalem niet verwoest worden? Waarom verknoeien we onze tijd in de woestijn als hier alles volkomen normaal is?’ Hoe het ook zij, dit had allemaal al snel tot gevolg dat ze Nephi en Sam met een stok sloegen (zie 1 Nephi 3:29).

Als een en ander niet volgens onze verwachtingen gaat; als we vinden dat de vuurkolom zich niet snel genoeg voortbeweegt; als we om ons heen kijken en alleen een boerenakker zien, kunnen we zo ontmoedigd raken dat we net als Laman en Lemuël ons geloof aanvallen en God de schuld van onze frustraties geven.

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Als wij buitengewoon ongeduldig zijn wat de timing van God betreft, zeggen we daarmee dat wij weten wat het beste is. Het is vreemd dat wij die een polshorloge dragen, raad proberen te geven aan Hem die de klok en kalender van de kosmos beheert.’⁴

Natuurlijk is het leven niet altijd makkelijk, en ik kan niemand bedenken — en dat geldt ook voor mijzelf — die zou zeggen dat zijn leven precies zo is uitgevallen als hij zich had voorgesteld. Maar ik ken ook veel mensen die zouden zeggen dat ze ondanks alles blij zijn met hun huidige leven — ook als ze geen brandweerman op de maan zijn geworden!

We krijgen die positieve kijk als we trouw en vol optimisme de Heer door onze eigen woestijn volgen. Doen we dat, dan ontdekken we op een dag dat onze belevenissen in de woestijn helemaal niet zo slecht waren als we dachten. We geven misschien zelfs wel toe dat het beslist de moeite waard was. De Heer zegt tegen ieder van ons:

‘Volhardt in alle geduld totdat gij vervolmaakt zijt.

‘Ziet in gedachten niet om; en wanneer gij het waardig zijt, zult gij, in de door Mij bestemde tijd, zien en weten’ (LV 67:13–14). ■

De auteur woont in Utah (VS).

Lees over dankbaarheid in het meinummer van de Liahona op conference.lds.org de conferentietoespraak ‘Dankbaar onder alle omstandigheden’ van president Dieter F. Uchtdorf.

NOTEN

1. Zie Richard G. Scott, ‘Hij leeft’, *Liahona*, januari 2000, p. 105.
2. ‘Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?’ *Heilige lofzangen*, nr. 193.
3. Dieter F. Uchtdorf, ‘Ga voort in geduld’ *Liahona*, mei 2010, p. 58.
4. Neal A. Maxwell, ‘Hope through the Atonement of Jesus Christ’, zie *De Ster*, januari 1999, p. 72.

Mijn hemelse Vader zei nee en ja

Ik dacht dat mijn hemelse Vader nee zei, maar Hij zei eigenlijk ja op een groter plan voor mijn leven.

Angelica Hagman

In Zweden besloot ik in het eind-examenjaar van de middelbare school om me in te schrijven voor de Brigham Young University in Utah (VS). Er was echter één probleem: hoe vurig ik God ook bad om mijn beslissing te bevestigen, het bleef maar niet goed voelen. Ik dacht: 'Het antwoord kan toch niet nee zijn?' In zoveel opzichten lijkt de BYU de juiste beslissing, vooral omdat ik een tempel-huwelijk wil en mijn vooruitzichten aan de BYU veel beter zijn dan in Zweden.' Maar het was niet goed. Niet voor mij. Niet op dat moment.

Teleurgesteld zette ik mijn plannen om naar de BYU te gaan opzij en schreef ik me in bij een universiteit in Zweden. Rond de tijd dat ik anders voor mijn BYU-avontuur vertrokken zou zijn, werd ik verliefd op Jonas — een pas teruggekeerde zending. We moeten samen verscheidene jeugdactiviteiten bezocht hebben voordat Jonas op zending ging, maar ik had hem nooit opgemerkt. Hoe zijn uitstraling en aanstekelijke lach aan mijn aandacht ontsnapt waren, blijft een raadsel!

Al vroeg in onze relatie vertelde Jonas me dat hij zich had ingeschreven voor de BYU en dat hij hoopte er het volgende semester naartoe te gaan. Na zijn eerste semester in Provo trouwden we in de tempel en gingen we samen naar de BYU. We studeerden op dezelfde dag af.

Nu ik terugkijk, zie ik in waarom mijn hemelse Vader aanvankelijk nee zei — of eigenlijk 'nog niet' — op mijn vurige gebed over naar de BYU gaan. Hoewel Hij nee zei tegen mijn verlangen toen, zei Hij eigenlijk ja op een veel belangrijker verlangen. Als jong meisje had ik vaak gebeden dat mijn toekomstige man en ik elkaar zouden vinden als de tijd daar rijp voor was. We hadden elkaar op de BYU kunnen tegenkomen, maar ik ben ervan overtuigd dat Jonas en ik elkaar als deel van een groter plan in Zweden moesten ontmoeten. Misschien is het vaak zo dat als onze hemelse Vader 'nee' zegt op onze gebeden, dit een integraal onderdeel is van de grotere plannen voor ons leven waar Hij 'ja' op zegt.

Uw wil geschiede

In Getsemane bad Jezus Christus vurig: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan.' Daar voegde Hij aan toe: 'Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39). Jezus Christus besloot de bittere drinkbeter leeg te drinken omdat Hij wist dat het deel uitmaakte van Gods grotere plan om een Heiland te verschaffen die verzoening zou brengen voor de zonden van de mensheid (zie 3 Nephi 11:11).

En wij weten dat God een plan voor ons leven heeft. We kennen weliswaar de details van Gods plan voor ons niet, maar we kunnen vertrouwen op het antwoord dat we van onze hemelse Vader op onze gebeden krijgen, en zeggen: 'uw wil geschiede'.

Christus bracht zijn wil in overeenstemming met die van God, en het

grote plan met de verzoening van de Heiland voor de hele mensheid ontvouwde zich. En als wij onze wil in overeenstemming brengen met die van God, kan onze hemelse Vader een groter plan voor ons onthullen. Als ons levensplan zich ontvouwt, kunnen wij de zegeningen ontvangen waar Christus om smeekte in zijn hogepriesterlijk

gebed: 'opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn' (Johannes 17:21).

Wat ben ik dankbaar dat onze hemelse Vader soms liefdevol nee fluistert op onze gebeden zodat Hij een klinkend ja kan antwoorden op andere. ■

De auteur woont nu in Californië (VS).

GOD HEEFT ZICHT OP HET GEHEEL

'Wat een verbluffende bron van

kracht en van troost staat ieder van ons ter beschikking. Hij die ons beter kent dan wij onszelf kennen, Hij die alles overziet en die het eind vanaf het begin kent, Hij heeft ons verzekerd dat Hij er zal zijn om ons te helpen als wij er maar om vragen. Wij hebben de belofte: "Bidt altijd en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken" [LV 90:24].'

Thomas S. Monson, 'Wij staan er nooit alleen voor', *Liahona*, november 2013, p. 121.

WAARHEDEN DIE HET MEEST DE MOEITE WAARD ZIJN OM TE WETEN

Als je wel eens bent gestruikeld of tijdelijk afgedwaald, als je het gevoel hebt dat de tegenstander je gevangenhoudt, kun je verder gaan in geloof en hoef je niet meer door de wereld te dwalen.

**President
Boyd K. Packer**
President van
het Quorum der
Twaalf Apostelen

Sommige jongeren komen met vragen en zijn op zoek naar leiding. Anderen vragen zich af hoe ze van het evangeliepad af zijn geraakt en hoe ze er weer op kunnen terugkeren. Ik spreek tot allen, maar vooral tot hen die zoekende zijn.

Je geestelijke bankrekening

We leven allemaal op geestelijk krediet. Op de een of andere manier wordt onze schuld steeds hoger. Als je intussen blijft afbetalen, heb je weinig om je zorgen over te maken. Al gauw begin je discipline te leren en te weten dat er een dag van afrekening in het verschiet ligt. Leer je geestelijke rekening regelmatig af te betalen in plaats van de rente en boetes te laten oplopen.

Omdat je beproefd wordt, is de verwachting dat je hier en daar vergissingen maakt. Ik neem aan dat je wel dingen hebt gedaan die je betreurt, dingen waar je niet eens je verontschuldigen voor kunt aanbieden; daarom draag je een last met je mee. Misschien voel je je inferieur in geest en lichaam en ben je belast met het gewicht van een geestelijke rekening met achterstallige afbetalingen. Als je op die momenten van stille overpeinzing met jezelf geconfronteerd wordt (iets wat

velen van ons proberen te vermijden), zijn er dan wat onopgeloste zaken die je dwarszitten? Heb je iets op je geweten? Ben je nog in de ene of andere mate schuldig aan iets kleins of groots?

Maar al te vaak krijgen we brieven van mensen die tragische vergissingen hebben begaan en die dat als een last met zich meedragen. Ze smeken: 'Kan ik ooit vergiffenis ontvangen? Kan ik ooit veranderen?' Het antwoord is ja! (Zie 1 Korintiërs 10:13.)

Bekering geeft verlichting

We leren in het evangelie dat verlichting van kwellend en schuldgevoel te verdienen is door bekering. Afgezien van die zeer, zeer weinigen die overlopen naar het verderf nadat ze een volheid hebben gekend, is er geen enkele gewoonte, verslaving, opstandigheid, overtreding — groot of klein — waar de belofte van volledige vergiffenis niet op van toepassing is. Wat je ook overkomen is, de Heer heeft een manier voor je bereid waarop je terug kunt komen als je maar naar de ingevingen van de Heilige Geest luistert.

Sommigen zijn behept met een onweersaanbare drang, een verleiding die hun gedachten blijft beheersen, die een gewoonte

wordt en daarna misschien wel een verslaving. We zijn allen onderworpen aan enige overtreding en zonde, en ook aan het wegedeneren van schuldgevoel, omdat we nu eenmaal zo geboren zijn. We komen vast te zitten, en dan komt de pijn en de kwelling die alleen de Heiland kan genezen. Jij hebt de macht om ermee op te houden en in aanmerking te komen voor verlossing.

Een ratelslang die Pornografie heet

President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, zei eens tegen me: ‘Vertel het ze niet zodat ze het kunnen begrijpen, maar vertel het ze zo dat ze het niet verkeerd kunnen begrijpen.’

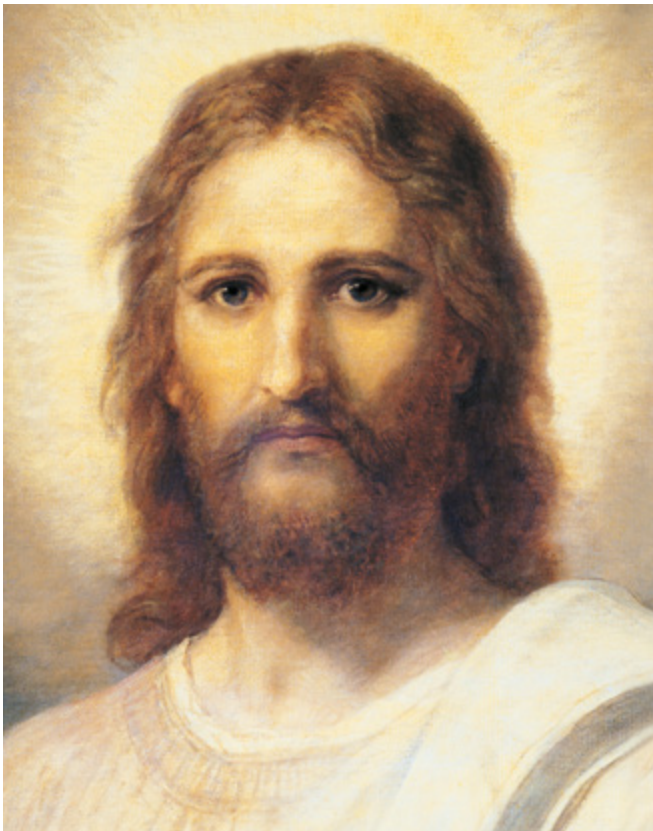
Pornografie bekijken of verzamelen is als een ratelslang in je rugzak bewaren.

Dus luister goed! Ik zal het duidelijk zeggen, als iemand die daartoe geroepen en verplicht is.

Je leeft in een tijd waarin de plaag van pornografie de wereld overspoelt. Er is moeilijk aan te ontkomen. Pornografie richt zich op dat onderdeel van je menselijke aard dat je het vermogen geeft om leven te scheppen.

Je overgeven aan pornografie leidt tot moeilijkheden, echtscheiding, ziekte en tientallen soorten problemen. Het is niet in het minst onschuldig. Als je het in welke vorm ook verzamelt, bekijkt of bij je draagt, is dat alsof je een ratelslang in je rugzak hebt. Pornografie stelt je bloot aan het onvermijdelijke geestelijke equivalent van de aanval van de slang met zijn dodelijk gif. Gezien de toestand in de wereld is het makkelijk te begrijpen dat je er bijna onschuldig aan kunt worden blootgesteld, dat je het kunt lezen of zien zonder de verschrikkelijke consequenties te beseffen. Als dat is wat je

doet, waarschuw ik je om te stoppen. Stop er nu mee!

In het Boek van Mormon lezen we: 'De mensen worden voldoende onderricht om goed van kwaad te onderscheiden' (2 Nephi 2:5). En dat geldt ook voor jou. Je weet wat goed en wat kwaad is. Pas goed op dat je die grens niet overschrijdt.

Hoewel de meeste vergissingen in vertrouwen aan de Heer zijn te belijden, zijn er ook enkele overtredingen waarvoor dat niet voldoende is om vergiffenis te ontvangen. Als je vergissingen ernstig zijn, dan moet je met je bisschop spreken. Anders is een gewone belijdenis, persoonlijk en in stilte, voldoende. Maar bedenk dat de heerlijke ochtend van vergiffenis niet altijd meteen komt. Als je nog eens struikelt, geef het dan niet op. Ontmoediging overwinnen is het eerste onderdeel van de proef. Geef het niet op. En zoals ik al eerder heb gezegd: als je eenmaal je zonden hebt beleden en verzaakt, denk er dan niet meer aan.

De Heer is er altijd voor je. Hij is bereid te lijden en de prijs te betalen als jij bereid bent om Hem als je Verlosser aan te nemen.

Het lijden van de Heiland voor onze zonden

Wij als sterfelijke wezens kunnen onmogelijk begrijpen hoe Hij zijn zoenoffer tot stand heeft gebracht. Maar

voorlopig is het *hoe* niet zozeer van belang als het *waarom* van zijn lijden. Waarom deed Hij het voor jou en voor mij — voor de hele mensheid? Hij deed het uit liefde voor God, de Vader, en voor de hele mensheid. 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden' (Johannes 15:13).

In Getsemane zonderde Christus Zich af van zijn apostelen om te gaan bidden. Wat het ook is dat daar toen gebeurde, gaat ons begrip te boven! Maar we weten dat Hij de verzoening volbracht. Hij was bereid de vergissingen, zonden en schuld, de twijfels en de angsten van de hele wereld, op Zich te nemen. Hij leed voor ons zodat wij niet zouden hoeven lijden.

Volledige vergeving is mogelijk

Als je wel eens bent gestruikeld of tijdelijk afgedwaald, als je het gevoel hebt dat de tegenstander je gevangen houdt, kun je verder gaan in geloof en hoef je niet meer door de wereld te dwalen. Er zijn mensen die klaarstaan om je terug te leiden naar gemoedsrust en veiligheid. Zelfs de genade van God die ons in de Schriften wordt beloofd, komt 'na alles wat wij kunnen doen' (2 Nephi 25:23). Dat dit mogelijk is, is voor mij de waarheid die het meest de moeite waard is om te weten.

Ik beloof dat de heldere ochtend van vergiffenis kan komen. Dan komt 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7) weer in je leven, net als een zonsopgang, en zullen jij en Hij je 'zonde niet meer gedenken' (Jeremia 31:34). Hoe weet je dat je bent vergeven? Je zult het weten! (Zie Mosiah 4:1–3.)

Dat is wat ik jullie die in moeilijkheden verkeren, wil leren. Hij zal het probleem oplossen dat jij niet op kunt lossen, maar je moet er wel de prijs voor betalen. Het gebeurt niet als je dat niet doet. Hij is een uiterst vriendelijke Heerser in de zin dat Hij altijd de vereiste prijs zal betalen, maar Hij wil dat jij doet wat je moet doen, zelfs als dat pijnlijk is.

Ik heb de Heer lief, en ik heb de Vader lief die Hem gezonden heeft. We kunnen onze lasten van teleurstelling, zonde en schuld voor zijn voeten leggen, en op zijn royale voorwaarden kan elke post op onze rekening afgevinkt worden als zijnde volledig afbetaald. (Zie Jesaja 1:18–19.)

Wees getrouw en blijf goed leven

De Schrifttekst 'leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden' (Alma 37:35) is een uitnodiging met een belofte van vrede en bescherming tegen de tegenstander. (Zie ook 1 Timoteüs 4:12.)

Verwacht niet dat altijd alles soepel zal gaan. Je zult in de loop van je leven merken — zelfs als je leeft zoals dat moet — dat het soms zelfs het tegenovergestelde is. Treed de moeilijkheden van het leven tegemoet met optimisme en de zekerheid dat je de gemoedsrust en het geloof zult hebben die je in het heden en de toekomst tot steun zullen zijn.

Voor diegenen die nog niet alle zegeningen hebben die ze wensen ben ik er vast van overtuigd dat je geen enkele ervaring of gelegenheid ontzegd zal worden die je nodig hebt voor je verlossing en heil als je getrouw leeft. Leef

de evangeliënnormen na; wees hoopvol, geduldig en bid veel. Doorgaans komt alles in orde. De gave van de Heilige Geest zal je leiden in al wat je doet.

En tot besluit wil ik, omdat ik jullie als jongeren in de kerk ken, zeggen dat ik begrijp dat jullie niet volmaakt zijn, maar dat je op die weg bent. Houd moed. Weet dat iemand met een lichaam macht heeft over iemand zonder een lichaam.¹ Satan is een lichaam ontzegd; dus als je ooit met verleidingen wordt geconfronteerd, weet dan dat je sterker bent dan al die verleidingen als je de keuzevrijheid gebruikt die Adam en Eva in de hof is gegeven en die aan deze generatie is doorgegeven. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University op 6 november 2011. Zie voor de volledige Engelse tekst speeches.byu.edu.

NOOT

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.

Ik beloof dat de heldere ochtend van vergiffenis kan komen.

ONZE PLEK

NORMEN EN VRIENDEN

Sinds ik naar school ga, heb ik vriendinnen die de zedelijke normen van onze godsdienst niet begrijpen. Eerst was het moeilijk, maar na een tijdje wenden ze aan het idee dat ik zedelijk rein was. Ik had me ten doel gesteld om een rein en zuiver leven te leiden. En dat werkte goed, zowel voor mij als voor hen die eerst kritiek op me hadden. In de loop der tijd kwam er respect, vrede en vreugde in onze cirkel liefdevolle vriendinnen.

Vitória M. (Brazilië)

MIJN VRIENDEN VERGEVEN

Omdat ik het enige kerklid ben in mijn leeftijdsgroep, ben ik wel eens beledigd door mijn vrienden. Soms veroordelen en bekritisieren ze mijn godsdienst. Ik voel me erg eenzaam, maar ik ben dankbaar dat ik de kernormen ken.

Als mijn vrienden me beledigen, probeer ik nederig te zijn en ruzie te voorkomen, want ik weet dat ruzie verkeerd is. Als ze iets over de kerk zeggen, getuig ik gewoon van mijn geloof in het evangelie.

Ik vergeef mijn vrienden altijd, of ze nu wel of niet hun excuses aanbieden. Vergeven is meer dan alleen maar zeggen dat je een excuus aanneemt, of dat het wel goed is, want vergeven betekent meer dan dat: Jezus Christus heeft onze zonden op Zich genomen zodat onze hemelse Vader ons kan vergeven.

Hoewel mijn vrienden mijn geloof nu niet begrijpen, weet ik dat ik een werktuig in Gods handen kan zijn om ze over het evangelie te vertellen. Ik kan ze helpen, en tegelijkertijd kan ik zelf geestelijk groeien en me voorbereiden op een zending.

Joshua V. (Filipijnen)

EEN VAN MIJN LIEVELINGSTEKSTEN

Onze hemelse Vader gebruikt 'kleine en eenvoudige dingen' (Alma 37:6) om zijn werk te bevorderen.

Joseph Smith was in de ogen van de wereld geen groot man, maar God herstelde door hem de kerk. En het was iets heel eenvoudigs dat tot de herstelling

leidde: een gebed. Denk niet dat je te onbelangrijk bent om in de wijngaard van de Heer te werken. Als je een goed voorbeeld bent, kun je je naaste helpen om lid van de kerk te worden. God heeft geen grote persoonlijke heden nodig, alleen maar mensen die geloof hebben en gehoorzaam zijn.

Ronick R. (Haïti)

ZENDINGSCOLLEGA'S

Jouw familie kan bijdragen aan de vereniging van Gods familie.
Jullie kunnen anderen op natuurlijke en prettige manieren over het evangelie vertellen.

(Zie M. Russell Ballard, 'Vertrouw op de Heer', *Liahona*, november 2013, p. 43.)

BANANENCAKE- ZENDELINGEN

Deze jongemannen zijn talloze mensen tot zegen geweest, inclusief henzelf, door cake uit te delen.

Mindy Raye Friedman

Kerkelijke tijdschriften

Als iemand jou een plak heerlijk bananencake aan zou bieden, hoe zou je dan reageren? Voor de jongemannen in een wijk in Ecuador is dat een manier om een gesprek over het evangelie op gang te brengen.

Ze hebben om de maand een zendingsdag met open dag, telkens in een ander deel van hun wijk. Ze verdelen zich in verschillende teams, die bestaan uit een jongeman, een pas teruggekeerde of voltijdzending, en een ouderling of hogepriester. Sommige teams werken vanuit een kraampje, andere spreken mensen aan in het park,

en weer andere gaan langs de deuren.

Als ze iemand tegenkomen, bieden ze die persoon een plak bananencake aan. Als de persoon die aanneemt, vertellen ze hem of haar dat de cake weliswaar lekker is, en goed voor het lichaam, maar dat de zendingen een boodschap hebben die goed is voor de ziel. De jongeman en zijn metgezellen nodigen de persoon dan uit om een afspraak te maken met de zendingen. Op die manier hebben ze binnen enkele uren wel veertig tot vijftig verwijzingen voor de zendingen binnengehaald.

De jongemannen begeleiden ook de leden van hun eigen quorum. Op zaterdag komen ze bijeen voor een jongemannenactiviteit en werken ze aan Plicht jegens God. Daarna bezoeken ze de minderactieve leden van hun quorum. Ze moedigen hen aan om naar de kerk te komen en nodigen ze uit om mee te doen aan een sportevenement of andere activiteit.

Op die manier bereiden deze jongemannen zich voor op een leven als zendingsactief lid. Twee van hen (rechts) vertellen hoe ze zich door hun ervaringen gesterkt en geïnspireerd voelen.

VERANDERD DOOR HET EVANGELIE

Ik ben vijf jaar lid van de kerk. Mijn ouders zijn geen lid, maar mijn oom Jorge is jongemannenpresident en heeft mij altijd erg gesteund. Ik ben ook mijn bisschop dankbaar dat hij mij altijd steunt en aanmoedigt.

Ik besloot kennis te maken met de kerk na een van de zendingsdagen in de wijk. Het was een van de eerste dingen die me motiveerden om lid te worden van de kerk. Als diaken, leraar en nu priester heb ik altijd steun en aanmoediging van mijn leiders gekregen om mee te doen aan alle zendingsactiviteiten. Ik vind de open dagen leuk, want dan krijg ik de kans om andere mensen te vertellen wat een zegen het is om lid te zijn van de kerk van Christus. Wat mij het meeste inspireert, zijn de dienstbetoonactiviteiten die me de

kans geven om mijn medemens te dienen zoals we van Jezus geleerd hebben.

Een jaar geleden werden mijn jongere broers, Luis (15) en Israel (12), lid van de kerk. We hebben samen aan projecten voor Plicht jegens God gewerkt, en sinds hun doop vinden we het erg fijn om samen te werken. Alle jongemannen in de wijk hebben een hechte band, we steunen elkaar.

Ik weet dat de doop de poort is naar het hemelse koninkrijk. Wanneer we in dienst van onze medemens zijn, zijn we in dienst van God (zie Mosiah 2:17). Met het zendingswerk zijn we gezinnen tot zegen, en ik weet dat mijn leven door het evangelie veranderd is.

Alvaro T. (17)

MIJN PLICHTEN LEREN

Als diaken leerde ik mijn plichten, dankzij de steun van mijn ouders en leiders, en door aan de doelen in het boekje Plicht jegens God te werken. Als leraar leerde ik nog meer door op huisonderwijs te gaan, mee te doen aan zendingsdagen, bananencake uit te delen, naar de wekelijkse activiteitenavond en activiteiten in de wijk en ring te gaan.

En nu richt ik me als priester meer op zendingswerk. Omdat ik met de jongemannenpresident heb samengewerkt, en als assistent met de bisschop, heb ik nog meer geleerd over mijn plichten als priesterschapsdrager.

Onze leiders nodigen ons voortdurend uit om meer met hen en de voltijdzendingen te doen zodat we vertrouwd raken met het zendingswerk. Ze moedigen ons ook aan om de Schriften te lezen, vooral het Boek van Mormon. Al die ervaringen motiveren me en bereiden me voor om het hogere priesterschap te ontvangen en op voltijdzending te gaan.

Isaac G. (17)

JOUW ZENDINGSERVARINGEN

Heb je op eenvoudige, simpele manieren het evangelie verkondigd? Vertel je verhalen door naar liahona.lds.org te gaan en te klikken op 'Submit Your Work', of door ze te e-mailen naar liahona@ldschurch.org.

EEN
WONDER OP DE
 LUCHTHAVEN

*Eén kleine ingeving kan
 levens ten goede veranderen.*

Thomas E. Robinson III

Als zendeling die pas in Japan was, vond ik het moeilijk om de mensen te verstaan, laat staan ze te leren kennen. Ik vond het moeilijk om mensen lief te hebben die ik niet kende, vooral omdat ik niet begreep wat ze zeiden. Maar ik deed moeite om mijn liefde voor ze te tonen, en ik waardeerde hun moeite om contact met me te leggen.

Elke week kregen mijn collega en ik een zelfgebakken brood van een zuster in de wijk, zuster Senba. Ze toonde haar liefde voor de zendingen door brood voor ze te bakken en lieve briefjes te schrijven.

Het ontroerde me dat iemand om me gaf. Ik had een ingeving om haar een bescheiden dankbetuiging te geven. Ik schreef een briefje om haar te vertellen hoe dankbaar ik was voor haar, en voor de offers die zij en haar gezin brachten om de zendingen te helpen. We sloten vriendschap en ik beschouwde haar als mijn buitenlandse 'moeder'.

Er gingen maanden voorbij. Op een woensdagochtend vroeg

belde mijn zendingspresident met de mededeling dat ik werd overgeplaatst naar Okinawa. Toen ik ophing, had ik gemengde gevoelens. Ik zag er tegenop om afscheid te nemen. Elk telefoontje naar leden van de wijk die ik de volgende dag zou verlaten, maakte me verdrietig. Afscheid nemen van de mensen die ik zo was gaan liefhebben, was veel moeilijker dan ik had gedacht.

Toen ik al mijn telefoontjes gepleegd had, bedacht ik dat zuster Senba de enige was die de telefoon niet had opgenomen. Ik vond het verdrietig dat ik geen afscheid kon nemen van een lid dat mij zo dierbaar was geworden.

De volgende ochtend ging ik met twee andere zendingen naar de luchthaven. Toen we bij de ticketbalie aankwamen en probeerden tickets te kopen, zei men dat onze bankkaarten geweigerd waren. We hadden geen geld om de tickets te betalen, en de vlucht vertrok over tien minuten! We waren alle drie in paniek. We stonden op het punt de vlucht te missen en zouden dan de hele dag op de luchthaven vastzitten.

Maar mijn gevoel van paniek verdween toen ik me omdraaide en zuster Senba zag binnenlopen. Ik was verbaasd om haar daar te zien, want ze wist niet hoe laat onze vlucht ging. Ze liep op ons af, glimlachte en gaf ons allemaal brood om mee te nemen in het vliegtuig.

Toen we uitlegden dat we onze vlucht zouden missen, vond ze dat bedroevend. We wisten geen van allen wat we moesten doen. Toen

keek zuster Senba in haar tas, op zoek naar iets waarmee ze ons kon helpen. Ze maakte een luchtsprongje toen ze een enveloppe in haar tas vond waar ze enkele weken geleden vijftigduizend yen in had gedaan — precies het benodigde bedrag. Ze gaf ons het geld, en we hadden op tijd onze tickets. We bedankten haar uit de grond van ons hart, namen afscheid en renden naar het vliegtuig.

DE HEER GEBRUIKT ECHT BESCHEIDEN MIDDELEN OM ZIJN WERK TE VOLBRENGEN.

Nadat we waren opgestegen, zei mijn collega tegen me: 'Is ze niet geweldig? *Dat* was een wonder!'

Ik besepte toen hoe wonderbaarlijk het eigenlijk was. Toen zei hij: 'Wat staat er eigenlijk op jouw briefje?' Ik zag dat hij een briefje las dat bij het brood zat dat zuster Senba hem had gegeven. Ik besepte dat ik er ook eentje had, haalde het tevoorschijn, en las het briefje dat aan mij persoonlijk gericht was. Meteen schoten de tranen me in de ogen. Er stond: 'Ik heb u lief! Vergeet me alstublieft niet. Ik zal u nooit vergeten!'

Op dat moment voelde ik de Geest sterker dan ooit tevoren. Door het voorbeeld van zuster Senba leerde ik hoe belangrijk het is om naar de ingevingen van

de Geest te luisteren — hoe onbeduidend of vreemd die ingevingen ook lijken. Door die ingevingen kunnen wij levens ten goede veranderen. Ik weet dat het geen toeval was dat zij naar de luchthaven ging. Het was *echt* een wonder.

De Heer gebruikt echt bescheiden middelen om zijn werk te volbrengen. Wat zijn wij als leden van deze kerk gezegend dat we zijn invloed in ons leven kunnen voelen. Laten we

allemaal zo leven dat we in aanmerking komen voor deze ingevingen, en laten we de kinderen van God tot zegen zijn. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Noot van de redactie: het zendingskantoor heeft zuster Senba meteen terugbetaald.

‘Mijn moeder werkt de hele dag. Hoe kan ik een betere band met haar krijgen?’

Angezien je je moeder niet veel ziet, kun je er het beste voor zorgen dat de tijd die je wél samen doorbrengt, goed besteed wordt. Je kunt met je moeder bespreken hoe jullie dat het beste kunnen doen. Zij wil ook een goede band met jou, en zal je helpen om dat voor elkaar te krijgen. Probeer haar te vragen wat ze zou waarderen. Thuiskomen in een schoon huis? Samen een activiteit doen? Of alleen maar met je praten? Als je geregeld iets met je moeder doet dat zij waardeert, zal jullie band hechter worden.

Natuurlijk kun je ook wat leuke activiteiten samen plannen, maar alle tijd die je op een zinvolle manier samen doorbrengt — zoals de afwas doen of in de Schriften lezen — kan een hele goede manier zijn om aan jullie band te werken.

Trek ook tijd uit om met elkaar te communiceren. Wederzijds begrip is een belangrijk ingrediënt voor een goede relatie. Het kan een goed idee zijn om te bespreken wat voor uitwerking het werkschema van je moeder op jouw band met haar heeft. Om misverstanden te voorkomen, doe je er goed aan om niet alleen je eigen verwachtingen te bespreken, maar ook die van je moeder.

En bidden helpt. Onze hemelse Vader vindt het gezin belangrijk, dus Hij kan je ingeven hoe je je band met je moeder kunt verstevigen. Als je een ingeving krijgt om iets schijnbaar onbeduidends te doen, negeer die dan niet (zie Alma 37:6). Een knuffel en een glimlach kunnen bijvoorbeeld veel goed doen.

Schrijf haar een briefje

Zelfs als je weinig tijd samen kunt doorbrengen, kun je je moeder toch vertellen dat je van haar houdt. Stop haar

stiekem lieve briefjes toe. Als ze die op haar werk leest, denkt ze aan je. Doe zoveel mogelijk voor haar. Denk vaker aan haar, en bid voor haar. Vraag de Heer om je te inspireren en je in te geven hoe je jullie band kunt aanhalen.

Irinka E. (20), Odessa (Oekraïne)

Probeer haar te begrijpen

Probeer haar situatie te begrijpen, want ze werkt om jou te onderhouden. Je kunt beginnen om te helpen met huishoudelijke karweitjes, zoals schoonmaken, helpen met broertjes en zusjes, en koken. Je kunt ook samen met je moeder in de Schriften lezen, samen bidden en dingen doen die jullie leuk vinden om samen te doen.

Morony M. (18), Chihuahua (Mexico)

Bijzondere zondag

Op sommige zondagen hebben we een bijzondere lunch of avondmaaltijd met een nieuw toetje, praten we

en zingen we als afsluiting lofzangen. Dat brengt ons dichterbij elkaar en verstevigt onze vriendschapsband!

Rebeca N. (12), São Paulo (Brazilië)

Doe een experiment

We trekken tijd uit om samen te zijn: we houden gezinsavond, doen

spelletjes, gaan naar het strand, lunchen samen. Al die dingen houden de vlam van een goede relatie brandend. Als we van mening verschillen, leveren we geen kritiek. Ik weet dat ik soms vraag of ik geen karweitjes in huis hoeft te doen, maar dat veroorzaakt onenigheid. Sinds ik dit experiment doe — minder klagen, mijn stem niet verheffen, meer met de huishoudkarweitjes helpen, en meer met mijn moeder praten — heerst er thuis een fijne sfeer en werken we beter samen.

Glenda C. (18), Bahia (Brazilië)

Help in het huishouden

Doe wat extra huishoudkarweitjes. Je moeder heeft al de hele dag gewerkt. Als ze minder te doen heeft

als ze thuiskomt, zal ze waarschijnlijk opgewekter zijn en meer tijd hebben om met je te praten en samen iets te doen. Als je met haar praat, kun je vragen hoe haar werkdag was. Als je laat zien dat je om haar geeft, gaan er deuren open naar andere gespreksonderwerpen en kun je dichterbij elkaar komen.

Heather B. (18), Oregon (VS)

Bedenk iets dat jullie allebei graag doen

Mijn relatie met mijn moeder verbeterde enorm toen ik zei: 'Ik wil meer tijd met u doorbrengen, maar ik weet niet wat ik moet doen, of wanneer ik het moet doen.' We doen graag bordspelletjes. Dus we trekken tijd uit om

te spelen, te lachen en herinneringen te creëren. Als je openhartig met je ouders praat, worden ze uiteindelijk je beste vrienden. Dan kun je alles met ze bespreken, en weet je zeker dat je eerlijk antwoord krijgt. Dat is een teken van een volwassen relatie.

Ephraim S. (15), New South Wales (Australië)

Lees samen in de Schriften

Jullie zouden je tot doel kunnen stellen om elke dag samen in het Boek van Mormon of een ander boek van de kerk te lezen, al is het maar vijf minuten. Dat zal je relatie verbeteren en je voeden met Gods woord zodat je klaar bent om elke dag tegemoet te treden. Denk er ook aan om te bidden en God om hulp te vragen. Ik weet dat Hij je hoort en dat Hij je liefheeft.

Laura M. (19), Córdoba (Argentinië)

LEER VAN JE MOEDER

'Neem je getrouwe moeder tot voorbeeld.

[Neem haar] tot

voorbeeld, niet de beroemden wier normen niet stroken met de normen van de Heer, en wier waarden geen eeuwig perspectief weerspiegelen. Kijk naar je moeder. Leer van haar sterke punten, haar moed en haar getrouwheid. Luister naar haar. Misschien weet ze niet hoe ze moet sms'en en zit ze ook niet op Facebook. Maar als het op gevoelskwesties en op spiritualiteit aankomt, heeft ze een schat aan ervaring.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Moeders en dochters' *Liahona*, mei 2010, p. 19.

VOLGENDE VRAAG

'Mijn ouders zijn net gescheiden. Ik ben boos omdat ze ons gezin uiteen hebben laten vallen. Hoe kan ik ze vergeven?'

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 10 september 2014 naar liahona.lds.org, e-mail het naar liahona@ldschurch.org of stuur het per post naar het adres op pagina 3.

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

Bonnie L. Oscarson

Algemeen jongevrouwenpresidente

TROTSEER DE ZWAARTEKRACHT GA IN GELOOF VOORWAARTS

Als je naar voren blijft gaan, kun je overeind blijven, zelfs als externe krachten je omver proberen te halen.

Ik kreeg mijn eerste fiets met twee wielen toen ik acht was. Met hulp van mijn oudere broer en mijn vader begon ik aan het nogal beangstigende proces om uit te vogelen hoe ik erop moest fietsen. Als ik de andere kinderen in de buurt heen en weer zag suizen door de straat, leek het zo makkelijk en vanzelf te gaan. Ik ging op het zadel zitten — dat minstens drie meter boven de grond leek — en besepte dat er helemaal niets was om te voorkomen dat ik omviel en te bewijzen dat de wet van de zwaartekracht nog steeds gold.

Toen ik probeerde te fietsen, leerde ik al snel dat ik moest blijven trappen om in evenwicht te blijven. Toen ik voor het eerst op het zadel zat, was snelheid wel het laatste dat ik aan de nogal beangstigende situatie wilde toevoegen. Maar ik begreep al gauw de wijsheid en de natuurwetten die van toepassing zijn op de voorwaartse

beweging. Zolang ik bleef trappen, kon ik overeind blijven en het ruwe beton vermijden dat op een kans wachtte om de huid van mijn armen en benen af te schuren. Al gauw suisde

Net als fietsers die blijven doortrappen ondanks de invloed van de zwaartekracht overeind kunnen blijven, kunnen mensen die in alles door de Heilige Geest geleid worden de invloed van de tegenstander weerstaan.

ik met mijn vriendinnen door de buurt.

En dat geldt ook voor het naleven van het evangelie en de normen in

Voor de kracht van de jeugd. Het vergt geloof om ervan overtuigd te zijn dat ons leven in evenwicht blijft als we de raad van het Eerste Presidium in dat boekje opvolgen. Dan worden we naar ons doel geleid.

We moeten voorwaarts blijven gaan om niet te vallen. Daarvoor moeten we consequent en getrouw het volgende doen:

- Elke ochtend en avond bidden.
- Elke dag in de Schriften studeren.
- Naar de kerk gaan en waardig van het avondmaal nemen.
- Mensen om ons heen dienen.
- Waardig zijn om naar de tempel te gaan.

Doen we dat allemaal, dan blijven we in de goede richting voorwaarts gaan.

Daarom is het zo belangrijk dat we de normen in *Voor de kracht van*

de jeugd lezen en in ons opnemen. Dan zullen we beslissingen nemen die voldoen aan Gods normen. Als we die beginselen naleven en de geboden onderhouden, nodigen we de Heilige Geest uit om altijd bij ons te zijn. Net als fietsers die blijven doortrappen ondanks de invloed van de zwaartekracht overeind kunnen blijven, kunnen mensen die in alles door de Heilige Geest geleid worden de invloed van de tegenstander weerstaan.

Naar welke bestemmingen wil jij al trappend fietsen? Voor alle jongemannen van de Aäronische priesterschap is hun voorbereiding op een voltijd-zending belangrijk voor hun verdere groei. En voor alle jongeren moet de voorbereiding op de tempel, het ontvangen van de begiftiging en het sluiten en naleven van heilige verbonden ook een belangrijk doel zijn.

Zoals in de boodschap van het

Eerste Presidium aan het begin van *Voor de kracht van de jeugd* staat: ‘Houd bij alles wat je doet de tempel in gedachten. In de tempel ontvang je de grootste zegeningen van de Heer, waaronder een huwelijk voor tijd en alle eeuwigheid.’¹ Misschien lijkt de tijd ver weg dat je in het huis van de Heer het verbond van het eeuwig huwelijk ontvangt en een rechtschapen echtgenoot, echtgenote, vader of moeder wordt, maar nu is de tijd om je erop voor te bereiden. Al die dingen leiden tot de allerheerlijkste, allergrootste bestemming — het eeuwig leven bij onze hemelse Vader.

In een van mijn lievelingsteksten wordt opgesomd wat we moeten doen om voorwaarts te blijven gaan op het pad naar onze doelen: ‘Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien gij

voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben’ (2 Nephi 31:20).

Net zoals ik als achtjarig meisje leerde dat ik op de fiets moest doortrappen en voorwaarts moest blijven gaan om de zwaartekracht te trotseren en mijn evenwicht te bewaren, is het voor ons allen belangrijk om voorwaarts te blijven gaan in geloof, met vertrouwen in de raad van de levende profeten en onze liefhebbende hemelse Vader. Dan zullen we niet vallen. Sommige van onze bestemmingen zijn dichtbij, terwijl het bereiken van andere levenslange getrouwheid vergt. De beloften van wat er aan het eind van de weg op ons wacht als wij getrouw zijn, zijn zeker en heerlijk, en beslist de moeite waard. ■

NOOT

1. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. II.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van deze maand:
huwelijk en gezin

HET HUWELIJK IS DE MOEITE WAARD

'Het is erg lonend om getrouwd te zijn. Het huwelijk is geweldig. Na verloop van tijd gaat u hetzelfde denken en krijgt u dezelfde ideeën en indrukken. U maakt tijden door van uitzonderlijk geluk, tijden van beproeving, en ellendige tijden, maar de Heer leidt u samen door al die groeimomenten heen.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De eeuwige zegeningen van het huwelijk,' *Liahona*, mei 2011, p. 96.

WAAROM HET HUWELIJK GEWELDIG IS!

Wij vinden het heerlijk om getrouwd te zijn, en dit zijn de redenen waarom.

Ben en Rachel Nielsen

Na onze eerste date wilden we allebei een vervolgdate. Ben wilde een vervolgdate omdat Rachel aardig was en omdat hij het leuk vond om met haar te praten. Rachel wilde een vervolgdate omdat Ben een heer was en nog steeds glimlachte toen *al* zijn zorgvuldig uitgedachte plannen in duigen vielen. Na de tweede date, nog veel meer dates, en vervolgens gebeden, werden we verliefd op elkaar en besloten we in de Sacramentotempel (Californië) te trouwen.

De huwelijksdag was geweldig, en we vinden het nog steeds heerlijk om getrouwd te zijn. De wereld heeft dan wel een andere kijk op het huwelijk, maar wij weten 'dat geen enkele andere relatie zoveel vreugde kan geven, zoveel goeds teweeg kan brengen of zoveel persoonlijke ontwikkeling kan opleveren.'¹ Het huwelijk is geweldig, en dit zijn de redenen waarom.

VAN BEN: een teamgenoot

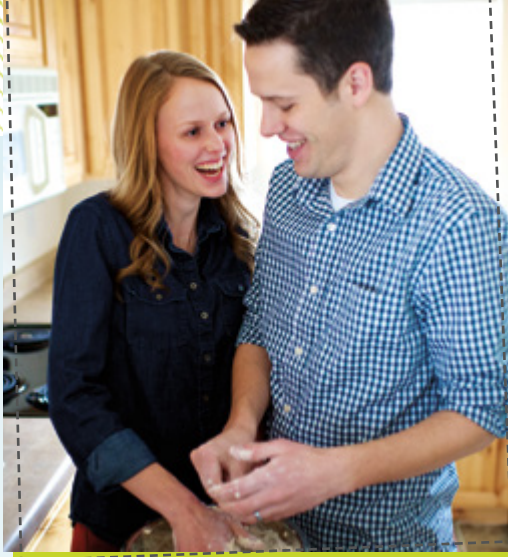
Op zending in Brazilië ben ik van voetbal gaan houden. Ik vind die sport zo leuk omdat je teamgenoten hebt en als team leert samenwerken. Rachel is een fantastische teamgenoot. Ze helpt me om mijn doelen te bereiken, neemt samen met mij belangrijke beslissingen, en staat voor me klaar als ik ergens moeite mee heb.

Bij onze verzegeling in de tempel beloofden we 'elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen'.² Rachel en ik streven ernaar om elkaar in alles te steunen, en het is geweldig om te weten dat ik altijd een teamgenoot heb op wie ik terug kan vallen.

VAN RACHEL: liefdesuitingen

Laten we eerlijk zijn, meisjes (en jongens), het is fijn om te weten dat er iemand van je houdt. En als je getrouwd bent, heb je elke dag kansen om liefde te geven en te ontvangen! Toen ik de mogelijkheid om met Ben te trouwen besprak met mijn ouders, zei mijn vader: 'Met wie je ook trouwt, ik zou willen dat hij regelmatig oprecht zijn liefde voor je betuigt, net als ouderling Richard G. Scott aan zijn vrouw.'³ Ik luisterde naar mijn vader.

Ik besloot met Ben te trouwen. En hij heeft altijd moeite gedaan om mij met grote en kleine daden te laten zien dat hij van me houdt. In het jaar dat ik afstudeerde, was ik maandenlang hard bezig om te solliciteren naar een prestigieuze stageplaats. Toen ik eindelijk hoorde dat ik de stageplaats had gekregen, stond er een vaas met bloemen van mijn man op tafel toen ik thuiskwam. Hij wist hoe hard ik had gewerkt en hoeveel die stageplaats voor me betekende. Bij andere gelegenheden laat hij mijn lievelingsdrankje met een liefdesbriefje achter in de koelkast als hij met de scouts een weekend op kamp gaat. En hij doet elke dag de afwas en maakt me aan het lachen. Ben kan zijn liefde voor mij heel goed betuigen, en dat geeft ons allebei veel vreugde.

VAN BEN: ik geniet meer

Met Rachel uitgaan is erg leuk. In feite gaan we nog steeds vaak uit, ook al zijn we nu getrouwd. Toen we elkaar nog maar pas ontmoet hadden, ontdekten we dat we van heel veel dezelfde bezigheden hielden: wandelen in het park, toneelvoorstellingen bezoeken, naar sportwedstrijden kijken, nieuwe gerechten uitproberen, naar muziek luisteren enzovoort. Ik deed die dingen al graag voordat ik Rachel ontmoette, maar nu we ze samen doen, zijn ze veel leuker. Als je getrouwd bent, heb je iemand met wie je samen van het leven kunt genieten — en dat maakt het leven geweldig.

VAN RACHEL: een eeuwige zendingscollega

Voordat ik Ben ontmoette, had ik al bijna de minimumleeftijd bereikt, en ik had een voltijdzending serieus overwogen. Maar toen kwam Ben in mijn leven en wist ik dat mijn hemelse Vader een ander plan voor me had.

Toen Ben en ik ons verloofden, informeerden familieleden die wisten dat ik een zending had overwogen naar mijn keus, en ik zei: 'Ik besloot mijn eigen zendingscollega uit te kiezen — en voor eeuwig bij hem te blijven.'

Als je getrouwd bent, hebben je huwelijkspartner en jij de kans om samen heilswerk te doen. Ben en ik hebben grote vreugde gevonden in een christelijk gezin stichten, samen het evangelie bestuderen en naleven, dienen in de

kerk en anderen uitnodigen om tot Christus te komen. Naarmate we verder bouwen aan Gods koninkrijk, komen we dichterbij elkaar, verdiept onze liefde zich en geeft het leven meer voldoening.

NEEM HET VAN ONS AAN

Wat de wereld ook zegt, het huwelijk *is* geweldig en het *is* echt de moeite waard om er een prioriteit van te maken. Als je getrouwd bent, heb je een teamgenoot, geef en ontvang je liefde, geniet je meer van het leven, en heb je iemand om samen Gods koninkrijk mee op te bouwen. Al die dingen geven ons veel vreugde. En omdat we in de tempel verzegeld zijn, kunnen we die vreugde voor eeuwig hebben! Als we onze verbonden nakomen, zijn we voor eeuwig samen en ontvangen we de zegeningen die de kroon op het priesterschap vormen. Wij hebben 'de rijkste voldoening in het huwelijk gevonden.'⁴ ■

De auteurs wonen in Utah (VS).

NOTEN

1. L. Whitney Clayton, 'Het huwelijk: kijken en leren', *Liahona*, mei 2013, p. 83.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
3. Zie Richard G. Scott, 'De eeuwige zegeningen van het huwelijk', *Liahona*, mei 2011, p. 96.
4. James E. Faust, 'Uw huwelijk verdiepen', *Liahona*, april 2007, p. 4.

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

Te overdenken voor zondag

- Welke eigenschappen en houdingen vinden we in de sterkste en gelukkigste huwelijken en gezinnen?
- Wat doe je nu al om ervoor te zorgen dat je toekomstige huwelijk en gezin sterk en gelukkig worden?

Wat je kunt doen

- Vertel enkele vrienden dat je je tot doel hebt gesteld om te trouwen en een gezin te stichten, en vertel ze waarom.
- Vertel in de kerk waarom je ernaar uitzielt om een huwelijk aan te gaan en een gezin te stichten, en hoe je je daarop voorbereidt.

Ouderling
Jeffrey R. Holland

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Is het voor nu voldoende om alleen te *geloven* dat de kerk waar is?

Je hebt meer
geloof dan
je denkt.

Geloven is altijd de
eerste stap om iets
zeker te weten.

Hou vast aan wat
je al weet totdat
je meer weet.

Jezus Christus heeft
gezegd: 'Wees
niet bevreesd,
geloof alleen'
(zie Marcus 5:36).

*Uit 'Ik geloof, Heere', Liahona,
mei 2013, pp. 93–95.*

‘Vergroot uw geloof.
Verkondig uw geloof!
Toon uw geloof!’

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik voelde de Heilige Geest

Yichen (6), Taiwan

Ik vroeg mijn ouders vaak wat het betekent om 'de Heilige Geest te voelen'. Ik had ze erover horen praten, maar ik wist niet zeker wat voor gevoel dat was. Mama zei dat het een erg fijn gevoel was, maar ik was er toch niet zeker van wat ze bedoelde.

Op een ochtend was mijn broertje van één jaar aan het rondrennen en hij stootte per ongeluk zijn hoofd aan een kachel. Hij had een grote snee in zijn hoofd. Hij huilde en er was veel bloed. Ik was erg bang en bezorgd. Mijn moeder verzorgde de snee en deed er een pleister op. Toen bracht ze me naar school.

Op school was ik nog steeds bang en bezorgd om mijn broertje. En toen bedacht ik dat ik kon bidden. Ik ging naar de wc en bad oprecht tot mijn hemelse Vader.

Ik vroeg Hem om mijn broertje te zegenen. Toen ik klaar was met bidden, was ik niet bang meer. Ik kreeg een rustig gevoel en ging terug naar de klas.

Die dag vertelde ik op weg naar huis aan mijn moeder wat er was gebeurd. Ze was blij en zei dat het warme, rustige gevoel de troost van de Heilige Geest was. Ze zei dat de Heilige Geest meestal niet tegen ons praat zoals mensen tegen ons praten. In plaats daarvan geeft Hij ons een rustig gevoel.

Daarna merkte ik ook andere keren dat ik de Heilige Geest voelde. Toen mijn vader mijn moeder zalfde, deed ik mijn ogen dicht en probeerde ik eerbiedig te zijn. En toen kreeg ik dat warme gevoel weer. Ik weet dat we eerbiedig moeten zijn als we de Heilige Geest willen voelen. ■

Isa's zegen

Mackenzie Van Engelenhoven

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ik heb een thuis dat dag en nacht gezegend is met priesterschapsmacht' (Kinderliedjes, 102).

Zit iets je dwars?' vroeg mama toen Isa en zij met de tram van de kerk naar huis reden.

Isa staaarde naar de kanalen die de straten van Amsterdam doorkruisten. 'Volgens mijn lerares in het jeugdwerk is het een zegen om thuis het priesterschap te hebben', zei Isa. 'Maar papa heeft het priesterschap niet, dus kunnen we niet gezegend worden.'

'Ook al is papa geen lid van de kerk, we kunnen toch het priesterschap thuis hebben', zei moeder. 'Er zijn veel goede priesterschapsdragers in de wijk die je kunnen helpen. Wat vind je van broeder Van Leeuwen, onze huisonderwijzer?'

Isa vond broeder Van Leeuwen aardig. Hij nam altijd *stroopwafels* mee, Isa's lievelingstraktatie, en praatte met haar over natuurwetenschappen, haar beste vak. Maar in de kerk vertelden andere kinderen dat ze van hun vader een zalving kregen als ze ziek waren, of een zegen als ze zich ergens druk over maakten. Isa kon haar vader niet om een zegen of zalving vragen.

'Ik hou van papa', zei Isa. 'Maar ik wilde dat hij het priesterschap had.'

Toen ze thuiskwamen, was papa in de keuken aan het koken.

'Hoe was het in de kerk?', riep hij.

Isa gaf geen antwoord. Ze ging naar haar slaapkamer en liet zich op bed vallen. Ze wenste dat alles een beetje anders was.

De volgende week moest Isa een belangrijke toets doen op school. Elk kind van twaalf in Nederland moet een toets doen om te bepalen naar welke school het in het volgende schooljaar zal gaan. Hoewel Isa zich goed had voorbereid, was ze erg zenuwachtig. De avond voor de toets leek haar maag wel in de knoop te liggen. Ze kon niet slapen. Woelend in bed, dacht ze aan de jeugdwerkles dat je om een priesterschapszegen kunt vragen als je ergens ongerust over bent. Ook al kon haar vader haar geen zegen geven, ze wist dat onze hemelse Vader zou helpen als ze daarom vroeg.

Isa stond op en ging naar de woonkamer. Mama was op haar werk, maar papa zat op de sofa tv te kijken.

'Is alles in orde?' vroeg papa.

'Ik ben erg zenuwachtig over de toets morgen', zei Isa. 'Kunnen we broeder Van Leeuwen bellen en vragen of hij me een zegen komt geven?'

'Dat vind ik een goed idee', zei papa. 'Ik zal hem bellen.'

Al gauw kwam broeder Van Leeuwen met zijn zoon Jan langs om Isa een zegen te geven. Broeder Van Leeuwen vroeg onze hemelse Vader om Isa te helpen niet meer zenuwachtig te zijn voor de toets en haar te helpen die goed te doen. Toen broeder Van Leeuwen Isa de zegen gaf, zat papa met zijn armen over elkaar en zijn ogen dicht op de bank.

Na de zegen voelde Isa zich beter. Haar maag zat niet meer in de knoop en ze was zelfs wat slaperig. 'Veel succes morgen', zei broeder Van Leeuwen toen ze weggingen. 'Je hebt hard geleerd, en ik weet zeker dat onze hemelse Vader je zal helpen om het goed te doen.'

'Ik ben trots op je dat je gelooft', zei papa toen hij Isa weer instopte. 'Ook al ben ik geen lid van de

'We kunnen dag en nacht "gezegend [worden] met priesterschapsmacht", wat onze omstandigheden ook zijn.'

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, november 2013, p. 92.

kerk, ik ben blij dat je in God gelooft, en ik hoop dat je weet dat ik dat ook doe.'

'Bedankt, papa', zei Isa, en hij kuste haar op de wang.

Toen ze lekker onder de dekens lag, voelde Isa zich blij en rustig. Ze was dankbaar dat ze een vader had die van haar hield. Ze was blij dat haar vader in onze hemelse Vader en Jezus geloofde. En ze wist dat het priesterschap haar en haar familie altijd tot zegen kon zijn. ■

De auteur woont in Massachusetts (VS).

Ouderling
Kazuhiko Yamashita
van de Zeventig

Een schaapachtige leeuw

*'Ik ben een kind van God,
en Hij heeft een plan voor mij'*
(Kinderliedjes, 2).

Een van mijn lievelingsverhalen is dat van Lambert, de schaapachtige leeuw. Het werd jaren geleden beroemd door een tekenfilmpje.

Lambert was een leeuwenwelpje dat al vanaf zijn geboorte bij een kudde schapen hoorde. Daarom dacht hij dat hij een schaap was. Op een voorjaarsnacht waren Lambert en de kudde vredig aan het slapen. Plotseling hoorde Lambert het angstaanjagende gehuil van een wolf in de verte. Omdat Lambert

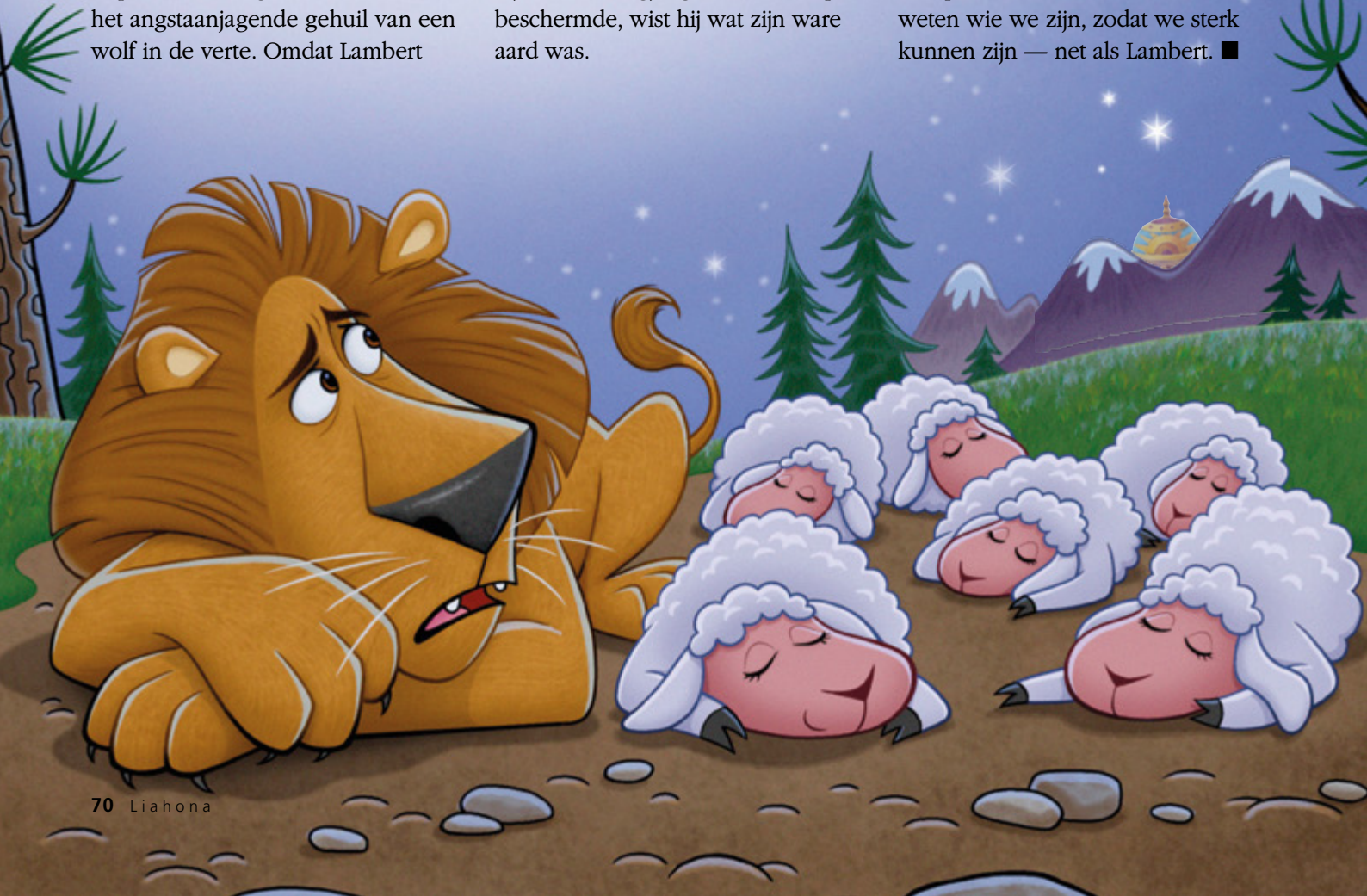
dacht dat hij een schaap was, begon hij te beven.

Het gehuil werd harder, de wolf kwam dichterbij en begon een van de schapen weg te slepen. Plotseling voelde Lambert iets in zich opwellen dat hij nog nooit eerder had gevoeld. Hij rende flitsend snel op de wolf af om het schaap te redden!

En toen besepte Lambert iets. 'Ik ben geen schaap. Ik ben geen zoon van een schaap. Ik ben de zoon van een leeuw!' dacht Lambert. Toen hij de wolf wegjoeg en het schaap beschermde, wist hij wat zijn ware aard was.

Jij bent een kind van God, en Hij houdt van jou. Voordat we op aarde geboren werden, was ieder van ons een geliefde geestzoon of -dochter in het gezin van onze hemelse Vader. Maar veel mensen onder ons beseffen dat niet. Als we weten wie we zijn, kunnen we net als de leeuw het kwade verjagen om anderen te beschermen, en raken we niet in de war.

Ik ben dankbaar voor de geweldige gaven van het evangelie en het heilsplan. Ik ben dankbaar dat we weten wie we zijn, zodat we sterk kunnen zijn — net als Lambert. ■

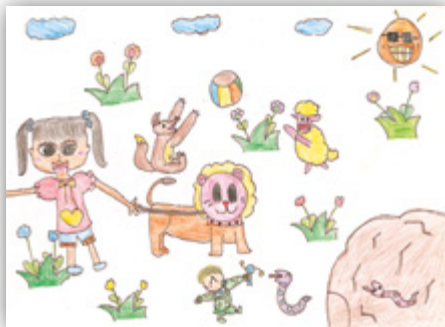

ONS PRIKBORD

Ik hou van alles dat Jezus Christus heeft geschapen.

You-en (6), Taiwan

In 2 Nephi 30:12–15 lezen we over het millennium. Ik hoop dat ik in het millennium de Heiland kan ontmoeten en kan spelen met de dieren.

You-rou (10), Taiwan

Mijn tekening gaat over de zegeningen die je krijgt als je de sabbat heiligt (zie LV 59:16). Ik hou van dieren.

You-ren (8), Taiwan

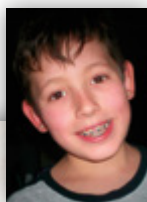
Sou mormon! Sei disse. Vivo isso. Adoro isso.

Ik ben mormoon! Ik weet het. Ik leef ernaar. Ik vind het geweldig, Laura N. (8), Brazilië

De jongen en de zee, Helaman G. (11), Mexico; prijswinnaar in een kunstwedstrijd uitgeschreven door de marine

Toen ik met mijn vader naar de Buenos Airstempel in Argentinië ging, zag ik binnen heel veel prachtige, heilige kamers. Het was een open dag, dus heel veel mensen konden een kijkje nemen in de tempel. Ik ben binnenkort ook oud genoeg om naar de tempel te gaan en me te laten dopen voor de doden. Ik hou van Jezus Christus en van mijn familie.

Guido R. (10), Argentinië

*Mālō e
lelei!**

Ik ben Kaloni uit Tonga

Ik vind het leuk om met de familie naar het strand te gaan en in het zand en de zee te spelen.

Ik vind dansen, sport en schilderen leuk. Ik heb geholpen met een muurschildering over het heilsplan voor het seminariegebouw.

Op schooldagen draag ik een schooluniform. En dan loop ik met de familie naar school. Mijn vader werkt op de middelbare school, en mijn moeder is seminarierares. Ik heb een oudere zus, Dorothy, en een oudere broer, Nelson.

Mijn moeder en tante besloten met de rest van de familie geld te verdienen zodat wij allemaal, neven en nichten, op zending kunnen gaan. We maken kipspiesjes en 'otai en verkopen die op zaterdag op de markt.

Uit een interview door Amie Jane Leavitt

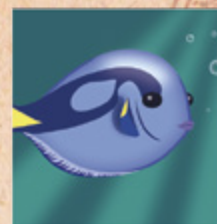
Mmaak kennis met Kaloni uit het koninkrijk Tonga. De eilanden waar dat land uit bestaat, worden ook wel de vriendelijke eilanden genoemd.

Heb je wel eens met Kerstmis buiten gepicknickt met de familie? De familie van Kaloni gaat met Kerstmis graag picknicken op het strand. Omdat het op het zuidelijk halfrond zomer is met Kerstmis, zijn kerstpicknicks hier geen probleem! Kaloni van tien jaar doet tijdens de vakantie graag leuke dingen met haar tantes, ooms, neven en nichten. ■

* 'Hallo vrienden!' in het Tongaans.

Ik wil naar de hogeschool en wil dan net als mijn moeder seminarielerares worden. Ik wil ook op zending gaan en in de tempel trouwen. Maar intussen geniet ik er gewoon van dat ik in een eilandparadijs woon.

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

Als we met onze familie naar school lopen, komen we langs de tempel. Ik heb een fijn gevoel als ik de tempel zie. Ik kan niet wachten tot ik er binnen mag.

De Tongaanse Nuku'alofatempel is in 1983 ingewijd. Later is hij gerenoveerd, en in 2007 heringewijd.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

Kaloni's tas is gepakt met enkele van haar lievelingsspullen. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

Als ik aan opbouwende activiteiten meedoe, **sterk ik mijn familie**

Jennifer Maddy

Lucas verveelde zich. Hij liep door het huis, op zoek naar iemand om mee te spelen. Zijn broer, Ben, was een computerspelletje aan het doen. Zijn zus, Sophie, was haar vriendin aan het sms'en. Mama was haar e-mail aan het nakijken en papa zat te lezen.

'Het is hier saai', zei Lucas.

Papa keek op van zijn boek. 'Hoezo?'

'We doen niets samen', zei Lucas. 'We doen allemaal iets voor onszelf.'

Papa deed zijn boek dicht. 'Je hebt gelijk', zei hij. 'Ik roep iedereen bij elkaar en dan gaan we iets leuks doen.'

Lucas grijnsde. 'Fijn!'

Enkele minuten later zat de familie van Lucas bij elkaar. Ze vroegen zich af wat ze konden doen. Sophie wilde haar vriendin sms'en. Ben wilde verder gaan met zijn computerspelletje.

'Mijn vriend Paul vindt het leuk om met zijn familie te gaan wandelen', zei Lucas.

'En Alexanders familie gaat samen sporten.'

Maar Sophie wilde niet in het warme weer naar buiten. En Ben kon niet sporten omdat hij zijn enkel had bezeerd.

'Dat zijn leuke dingen die je vrienden doen, Lucas,' zei mama, 'maar wat vinden *wij* leuk om te doen?'

Ben zei dat hij graag bordspelletjes deed. Sophie zei dat ze lezen leuk vond. Lucas zei dat hij het liefste met zijn racebaan speelde.

'Laten we een van die dingen uitkiezen om nu te doen', zei papa. 'Waarom doen we niet eerst een bordspelletje?'

Al gauw zaten ze om een spel heen en begonnen te spelen. Na een tijdje legde Sophie haar mobieltje weg. Ben keek niet meer naar de computer. Tegen de tijd dat het spel voorbij was, had iedereen een glimlach op het gezicht. Maar die van Lucas was het grootste. ■

De auteur woont in Utah (VS).

LIEDJE

- 'Een gelukkig gezin,'
Kinderliedjes, 104.

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Volgens de profeten en apostelen is het belangrijk om als gezin samen tijd door te brengen. Als je dingen samen doet met de anderen in het gezin, kom je meer over elkaar te weten en kun je samen plezier hebben. Wat doen jullie thuis graag? Vertel hoe je door die activiteiten een betere band krijgt. Je kunt een doel stellen om deze maand als gezin iets nieuws te doen.

EEN MAAND VOL PLEZIER

Besprek met het gezin welke activiteiten jullie deze maand willen doen. Als je een activiteit doet die hertussen staat, knip het plaatje dan uit en plak het op de dag dat je hem doet. Maak blanco plakkers om je eigen activiteiten toe te voegen!

Augustus 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Doe een spelletje

Ga wandelen

Ga naar de tempel

Ga fietsen

Ga zwemmen

Houd gezinsavond

Houd een liedjesavond

Ga sporten

Lees een verhaal

Vrienden voor Eli

Jane Nickerson

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Eli probeerde een goede vriend te zijn. Maar Willy wilde niet met hem spelen.

‘Als je met Eli speelt, kun je niet met mij spelen’, zei Willy tegen Jan en Daan.

Eli vroeg het vriendelijk aan Willy, maar Willy zei: ‘Nee. Ga weg.’

Eli probeerde mee te doen toen de andere jongens tikkertje speelden. Maar niemand wilde dat Eli hem was.

Op een dag nam Eli speelgoed mee naar school. Een nieuw meisje, Emma, zag hem spelen.

‘Wil je met me spelen?’ vroeg Eli.

‘Ja’, zei Emma. ‘Dat lijkt me leuk.’

Jan en Daan vroegen: 'Mogen wij ook meedoen?'
'Ja', zei Eli.

Willy zag er eenzaam uit.
'Kom, Willy,' zei Eli, 'jij mag ook meedoen.' ■

Samen met het speelgoed spelen

Zoek het speelgoed op het speelplein. Tel vervolgens hoeveel kinderen samen met elk stuk speelgoed spelen.

MIJN VREES DOOR GELOOF VERVANGEN

Katherine Nelson

Zodra ze me zag, wist mijn beste vriendin dat er iets mis was. ‘We zijn uit elkaar’, zei ik zachtjes. Ik kwam thuis na een lang gesprek met de jonge man met wie ik verkering had gehad. Hoewel het ons verdriet deed om uit elkaar te gaan, waren we het eens dat dit het beste voor ons was.

Maar met het verstrijken van de weken begon ik te twijfelen. Als ik nou eens niemand anders kon vinden om te daten, en nooit zou trouwen? Als ik nou eens te moeilijk had gedaan over de vraag of we wel bij elkaar pasten?

Ik voelde me zo eenzaam en onzeker dat ik zelfs overwoog te vragen of hij bereid was het nog eens te proberen. Ik was, zoals ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft beschreven, ‘ontevreden met [mijn] huidige omstandigheden en had slechts een sombere kijk op de toekomst.’¹

Op een avond, enkele weken nadat we uit elkaar waren gegaan, las ik over de opstanding van de Heiland. In het evangelie van Lucas staat dat trouwe volgelingen van de Heiland, op de derde dag nadat zijn lichaam in het graf was gelegd, zijn lichaam wilden zalven met specerijen. Maar ze zagen dat de steen die het graf bedekte was weggerold en dat het lichaam weg was. Twee engelen verschenen aan hen en zeiden: ‘Wat zoekt gij de levende bij de

*Als ik nou eens
niemand anders
kon vinden
om te daten,
en nooit zou
trouwen?*

doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt” (Lucas 24:5–6).

De vraag van de engelen trof mij ineens enorm. Ik had er nooit over nagedacht hoe de bezoekers van het graf van Jezus zich gevoeld moesten hebben toen ze beseften dat ze hun Heiland op de verkeerde plek zochten. Ik had er nooit over nagedacht hoe moeilijk het voor ze moet zijn geweest om te geloven dat Jezus het bederf van het graf achter zich had gelaten en in heerlijkheid herrezen was.

In de Schrifttekst stond een milde vermaning. Ik besepte dat ik, net als de vrienden van de Heiland, troost zocht op de verkeerde plek. Zwelgen in verdriet om het verleden en ‘vruchteloos verlangen naar voorbijge tijden’² gaf me geen troost en motiveerde me niet om zinvolle actie te ondernemen. Ik besepte dat ik niet meer in het graf van ervaringen uit het verleden moest kijken. Ik moest mijn vrees door geloof vervangen en erop vertrouwen dat de Heiland leven kon scheppen uit de ervaringen in mijn verleden.

Ik denk vaak aan die Schrifttekst als ik merk dat ik gedane keuzes betreur of terug verlang naar momenten in het verleden. Vanwege de Heiland kunnen we opnieuw beginnen. Vanwege de Heiland kunnen we ‘terugkijken om de sintels uit gloeiende ervaringen te halen, maar de as achter te laten’, wetend dat ‘het verleden er is om van te leren, maar niet om in te leven’.³ In plaats van tijd te verknoeien aan spijt, kunnen we de toekomst vol geloof tegemoet zien. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, ‘Remember Lot’s Wife’ (haardvuur-avond aan de Brigham Young University, 13 januari 2009), p. 3; speeches.byu.edu.
2. Jeffrey R. Holland, ‘Remember Lot’s Wife’, p. 2.
3. Jeffrey R. Holland, ‘Remember Lot’s Wife’, p. 2.

Welke keuzes leiden tot gezinsgeluk?

‘Onze hemelse Vader heeft ieder van ons uniek gemaakt. Niemand maakt hetzelfde mee als een ander. Geen enkel gezin is hetzelfde als een ander. Dus dan is het niet zo verrassend dat het moeilijk is om raad te geven over keuzes die tot een gelukkig gezinsleven leiden. Maar onze liefhebbende hemelse Vader heeft voor al zijn kinderen hetzelfde pad naar geluk vastgesteld. Wat onze persoonlijke eigenschappen of ervaringen ook zijn, er is maar één plan van geluk. En dat plan is om ons aan alle geboden van God te houden.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

DOEN ALSOF ZIJ ER jarenlang zullen blijven

p.42

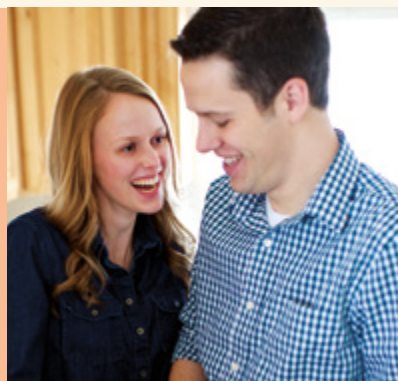
Deze tijd van je leven is vol veranderingen die elkaar snel opvolgen, maar je kunt ondanks de timing toch het beste maken van je omstandigheden.

VOOR JONGEREN

p.62

WAAROM HET HUWELIJK GEWELDIG IS!

Neem het maar van ons aan: je zult het geweldig vinden om getrouwd te zijn met je eeuwige huwelijkspartner, en dit zijn de redenen waarom.

VOOR KINDEREN

Een schaapachtige leeuw

p.70

Lambert de leeuw dacht dat hij een schaap was. En toen kwam er een enge wolf.

